

UDENRIGSMINISTERIET

EUROPAUDVALGET

Alm. del - bilag 140 (offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EU-sekt.

28. oktober 2002

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 1. november 2002 –
dagsordenspunkt rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 5. november
2002 – vedlægges Finansministeriets notat om de punkter, der forventes op-
taget på dagsordenen.

P. B. Olsen

24. oktober 2002
12 NHB

Samlet aktuelt notat vedrørende rådsmødet (ECOFIN) den 5. november 2002

Dagsorden

1. Finansielle spørgsmål
 - Direktiv om prospekter (*aktuelt notat følger*) side 2
 - Handlingsplanen for risikovillig kapital side 3
 - Corporate governance side 6

2. Skattespørgsmål
 - Rentebeskatning side 9
 - Energibeskatning side 11
 - Moms
 - Fradragsret på moms side 21
 - Revision af artikel 9 i 6. momsdirektiv side 28
 - Administrativt momssamarbejde side 31

3. Forberedelse af dialog med kandidatlande side 36

4. Strømlining side 37

5. Iværksættelse af proceduren vedrørende Uforholdsmæssigt store underskud for Portugal side 39

6. EIB side 41

7. Opfølgning på Verdenstopmødet om bæredygtig udvikling side 44

A-punkter

- Bekæmpelse af svig side 47
- Affaldsstatistik side 49
- FATF-anbefaling om modforanstaltninger mod Nigeria og Ukraine side 53
- Reduceret moms på arbejdskraftintensive tjenesteydelser side 55

Dagsordenspunkt 1: Finansielle spørsmål .

Direktiv om prospekter

Aktuelt notat følger

Handlingsplanen for risikovillig kapital

1. Baggrund

Handlingsplanen for risikovillig kapital blev vedtaget på det Europæiske Rådsmøde i Cardiff 1998. Baggrunden herfor var et ønske om at styrke den økonomiske dynamik ved at opmuntre tilgangen af nye og innovative virksomheder.

Handlingsplanen identificerede seks typer af barrierer for risikoinvesteringer:

1. Markedsfragmentering
2. Institutionelle og reguleringsmæssige barrierer
3. Skattemæssige barrierer
4. Knaphed på højteknologiske små virksomheder
5. Barrierer i humankapitalen
6. Kulturelle barrierer

Ansvar for at tage hånd om disse barrierer deles af medlemslandene og Kommissionen. Handlingsplanen har frist ved udgangen af 2003.

2. Indhold

Kommissionen fremlægger en gang årligt en fremskridtsrapport, der redegør for markedsudviklingen og politiske initiativer til fremme af risikofinansiering. Modsat tidligere år er rapporten i år suppleret med et arbejds-papir, der beskriver medlemslandenes aktiviteter for at fremme risikoinvesteringer.

2.1. Hovedrapporten

Hovedrapporten viser, at udviklingen i risikoinvesteringerne i EU-landene de seneste ca. halvandet år har været stærkt præget af de faldende aktiemarkeder. Aktiemarkeder og venturemarkeder er tæt sammenknyttede, da det for ventureinvestorerne er afgørende at kunne realisere investeringen til en rimelig kurs på aktiemarkedet.

Fra 2000 til 2001 er ventureinvesteringerne faldet med 35 pct. for EU som helhed. Udviklingen dækker over vidt forskellige nationale udviklinger med stigninger i Sverige (+80 pct.) og Danmark (+67 pct.) og med fald hos bl.a. Storbritannien (-50 pct.) og Frankrig (-80 pct.).

Ventureinvesteringerne er faldet endnu kraftigere i EU-udvidelseslandene, hvor markederne karakteriseres som særligt følsomme for globale tendenser og er for illikvide til, at ventureinvesteringer kan afhændes tilfredsstillende.

Stigningen i de danske investeringer skyldes til dels, at European Venture Capital Association (EVCA), der leverer data til Kommissionens fremskridtsrapport, på dansk opfordring ved ECOFIN-mødet november 2001 er begyndt at foretage en grundigere indsamling af oplysninger for Danmark.

Det er et hovedbudskab i fremskridtsrapporten, at initiativerne rettet mod de seks barrierer ikke må begrænses i lyset af bevægelserne på aktiemarkedet.

2.2. Arbejdspapiret

Handlingsplanen for risikovillig kapital rummer ikke selvstændige EU-direktiver, der ikke er en del af andet EU-arbejde. Sigtet med handlingsplanen er at sikre vedvarende fokus på risikofinansieringsområdet, og det er i høj grad overladt til medlemslandene, at fylde de overordnede anbefalinger ud med konkrete initiativer.

Kommissionen har nu taget initiativ til at udfærdige et arbejdsrapport, der viser medlemslandenes opfølgninger på planen på seks områder. 11 lande - heriblandt Danmark - bistod med oplysninger. Opfølgningerne dækker seks områder:

2.2.1. Regulering af institutionelle investorer

Der skelnes mellem to typer reguleringssystemer af institutionelle investorer porteføljer, nemlig systemer baseret på kvantitative grænser og systemer baseret på det såkaldte forsigtighedsprincip - 'prudent man'-princippet. En regulering lagt an på kvantitative grænser pålægger institutterne en række faste begrænsninger i porteføljesammensætningen uden hensyn til instituttets økonomiske styrke. Et eksempel på et sådant system var det danske aktieloft på 50 pct., der indtil efteråret 2000 skulle overholdes af ethvert pensionsinstitut.

Folketinget vedtog i efteråret 2000 en lovpakke, hvorved det faste aktieloft erstattedes af et fleksibelt aktieloft på op mod 70 pct. Dermed var der tale om 'prudent man'-regulering med det kendetegn, at grænserne fastlægges under hensyn det enkelte selskabs økonomiske styrke.

I Kommissionens opgørelse har kun Storbritannien, Holland og Irland ren 'prudent man'-regulering, mens Danmark henføres til gruppen af lande med delvis 'prudent man'-regulering. Det skyldes givetvis den tilbageværende 70 pct.'s grænse i dansk lovgivning. Kommissionen erkender imidlertid de metodiske vanskeligheder ved at sætte disse skel.

2.2.2. Administrative procedurer ved opstart af ny virksomhed

Mange medlemslande har tyndet ud i de administrative procedurer, certifikater m.v. ved etablering af ny virksomhed. Men det tager stadig lang tid i mange medlemslande at starte ny virksomhed, og Kommissionen mener også, at der i mange lande er for høje kapitalkrav ved opstart.

2.2.3. Insolvens og konkursregler

Handlingsplanen for risikovillig kapital anførte, at for strenge konkursregler var en væsentlig hindring for nye og innovative virksomheders trivsel. Flere medlemslande har derfor reformeret eller er i færd med at reformere konkurslovgivningen. Danmark nedsatte i 2001 et såkaldt Konkursråd, der i Justitsministeriets regi overvejer en række spørgsmål om mulighederne for reorganisering som alternativ til konkurs, gældssanering, juridiske konsekvenser af indførelse af virksomhedspant (pant med stærkt varierende værdi, såsom varelagre, kontantbeholdninger o.l.) m.v.

2.2.4. De fiskale rammer for risikokapital

Mange lande har indført skattefradrag, og fradrag der begunstiger nye aflønningsformer, aktieoptioner m.v. Dette gælder også Danmark, der ultimo 2000 indførte et særligt skattefradrag for innovationsforeninger, og som med Konkurrenceevnepakken lempede og forenkede beskatningen af medarbejderaktier.

2.2.5. Tiltag til fremme af iværksætterkultur

Flere lande har iværksat undervisning i iværksætterkultur i skolerne m.v. Det har Danmark ikke ifølge Kommissionens oplysninger.

2.2.6. Offentlig støtte til risikofyldte investeringer

Erhvervsfremmesystemer har spillet en vigtig rolle for finansiering af risikoinvesteringer, og landebeskrivelsen viser, at alle medlemslande i varierende omfang benytter erhvervsfremme på linje med den danske *Vækstfond*. Kommissionen anfører, at erhvervsfremme både har fordele og ulemper, der må opvejes mod hinanden, og at man navnlig skal passe på, at den offentlige støtte ikke fortrænger markedets aktiviteter.

3. Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Der er ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

4. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Handlingsplanen sigter både på, at medlemslandene kan benchmarke sig mod hinanden og på at fremme et fælles europæisk marked for risikokapital, hvilket nødvendigvis foregår på fælles europæisk plan.

5. Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Denne fremskridtsrapport har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Notat i forbindelse med sidste års fremskridtsrapport blev forelagt Folketingets Europaudvalg forud for Rådsmødet november 2001, hvor sagen blev forelagt Europaudvalget til orientering.

Corporate governance

1. Baggrund og indhold

EU-kommissionen nedsatte i 2001 en High Level Expert Group on Company Law, som fik til opgave at undersøge mulighederne for at komme med anbefalinger til forenkling og modernisering af selskabsretten på europæisk plan. Ekspertgruppen fik ved beslutning på det uformelle ECOFIN møde i Oviedo i april 2002 udvidet sit mandat til også at behandle corporate governance og revisorspørgsmål set i lyset af Enron-sagen.

Disse spørgsmål vil bl.a. omfatte en bestyrelses rolle og sammensætning, en ledelses aflønning, en ledelsess ansvar for forberedelsen af regnskabet samt principper for revision og revisors rolle.

På ECOFIN den 4. juni præsenterede ekspertgruppens formand, Jaap Winther, de overvejelser gruppen gør sig om hvilke aspekter, der vil blive behandlet og indgå i rapporten. Under præsentationen nævnte formanden indledningsvist, at corporate governance har sine rødder i selskabsretten.

Rådet noterede sig fremlæggelsen og erklærede, at man ville se frem til at få forelagt ekspertgruppens endelige rapport på en kommende samling i Rådet senere i år.

I lyset af rapportens forventede implikationer i forhold til reguleringen af bl.a. selskabs-, regnskabs- og revisionsaspekter besluttede Det Europæiske Råd på sit møde i Sevilla den 21.-22. juni at opfordre ECOFIN og Konkurrenceevnerådet til at have en politisk debat om den endelige rapport fra gruppen på højt niveau med henblik på at sætte Kommissionen i stand til at fremlægge specifikke forslag så hurtigt som muligt.

På det første møde i det nye Konkurrenceevneråd, den 30. september 2002, inviterede Kommissionen Jaap Winther til at give en mundtlig redegørelse for gruppens arbejde og overvejelser. På baggrund af redegørelsen havde Rådet en indledende drøftelse af politikken i forbindelse med selskabsret og selskabsstyring (corporate governance), der fokuserede på gruppens arbejde.

Konkurrenceevnerådet var enige om behovet for at finde frem til passende ordninger med henblik på en permanent overvågning inden for selskabsret og selskabsstyring i EU og konkluderede, at der er behov for at udvikle en handlingsplan for selskabsret, herunder selskabsstyring, der først og fremmest skal være en gennemtænkt reaktion på den seneste tids selskabskonkurser. Endvidere fandt Rådet, at handlingsplanen bør sigte mod at forbedre og modernisere de selskabsretlige rammer.

Rådet opfordrede Kommissionen til at tilrettelægge en grundig drøftelse af ekspertgruppens kommende rapport og – i samarbejde med medlemsstaterne – snarest muligt at udvikle en handlingsplan, som Konkurrenceevnerådet agter at behandle som et højt prioriteret spørgsmål.

Ifølge Konkurrenceevnerådets konklusion bør handlingsplanen indeholde forslag til lovgivning og andre forslag, alt efter behov, og bør fremhæve og afklare især en række spørgsmål om selskabsstyring som f.eks.:

- Eksterne bestyrelsesmedlemmers og tilsynsrådets funktion
- Vederlag til ledelsen
- Ledelsens ansvar for finansielle informationer
- Revisionspraksis
- Revisionsudvalgs funktion

2. Europa-Parlamentets holdning

På grundlag af de foreliggende oplysninger forventes det ikke, at rapporten skal forelægges Europa-Parlamentet, idet der alene er tale om en rapport, der indeholder forslag og anbefalinger til forenkling og modernisering af selskabsretten, herunder konkrete anbefalinger om god corporate governance.

3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Det forventes, at rapportens konklusioner udmøntes i en handlingsplan, der udvikles i samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne. Rapporten vil derfor i sig selv alene indeholde anbefalinger til medlemslandenes eventuelle opfølgning.

4. Gældende dansk ret

Da der er tale om et ideoplæg, der skal inspirere Kommissionen og medlemsstaterne i arbejdet med at modernisere og forenkle selskabsretten, herunder understøtte arbejdet med at fremme god corporate governance, forventes rapporten ikke i sig selv at kræve lovgivningsinitiativer.

En række af de elementer, der berøres i corporate governance debatten, indgår allerede i dansk lovgivning specielt inden for den finansielle sektor, selskabsretten og regnskabsretten. Andre elementer berøres i Nørbyudvalgets anbefalinger.

5. Høring

Der foreligger endnu ikke materiale, der kan danne grundlag for en høring.

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Der er ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser af ekspertgruppens rapport, da der blot er tale om en præsentation.

7. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Det er ikke er ingen samfundsøkonomiske konsekvenser.

Dagsordenspunkt 2: Skattespørgsmål

Rentebeskatning

1. Baggrund og indhold

EU-landene aftalte i december 1997 en skattepakke med forslag til rentebeskatningsdirektiv (samt en adfærdskodeks for erhvervsbeskatning og et direktivforslag om erhvervsmæssige rente/royalties). De tre dele skal gennemføres samlet.

Rentebeskatningsdirektivet skal sikre ens beskatning af opsparing for personer i samme land og samme økonomiske situation, uanset i hvilket EU-land de placerer deres opsparing.

Det Europæiske Råd aftalte i Feira, at beskatningen af rentebetaling fra et land til personer i andre lande skal sikres ved indberetning og udveksling af information. Østrig, Luxembourg og Belgien skal have en overgangsordning i 7 år, hvor de opkræver kildeskat og overfører en del af provenuet til rentemodtageres bopælsland.

DER-Feira besluttede også, at direktivets vedtagelse afhænger af, at EU får tilstrækkelige aftaler med vigtige 3.-lande (USA, Schweiz m.fl.) om anvendelse af tilsvarende foranstaltninger og med tilknyttede områder (Kanaløerne, Isle of Man og områder i Caribien) om samme foranstaltninger.

Skattepakken skal efter DER i Feira vedtages, når der er opnået tilstrækkelige aftaler med de vigtige 3.-lande og relevante tilknyttede områder, og senest inden udgangen af 2002.

ECOFIN blev i december 2001 enig om rentebeskatningsdirektivets indhold som grundlag for forhandlingerne med 3.-landene.

ECOFIN vedtog den 4. juni, at ved forhandlingerne med 3.-landene skal EU insistere på udveksling af oplysninger. ECOFIN gentog det i en rapport til DER i Sevilla, som tog rapporten til efterretning.

Forhandlingerne med Schweiz har vist sig vanskelige, idet Schweiz ikke vil drøfte informationsudveksling.

På ECOFIN den 8. oktober blev det bl.a. konkluderet, at Kommissionen og det danske formandskab fortsat skulle lægge pres på Schweiz og insistere på en tilfredsstillende aftale, og at Kommissionen således skulle fortsætte forhandlingerne med henblik på at nå et positivt resultat med solid og meningsfuld informationsudveksling.

ECOFIN den 5. november skal drøfte forhandlingerne med Schweiz, USA og de andre centrale 3.-lande.

2. Nærheds- og proportionalitet

Sagen er ikke bedømt i forhold til nærheds- og proportionalitetsprincippet. En aftale med Schweiz og de andre 3.-lande kan bedst indgås på fællesskabsplan, idet det bør sikres, at alle EU-lande indgår samme aftale med 3.-landene, for at undgå ulige vilkår for EU-landene. Det kan dog ikke udelukkes, at visse 3.-lande af forfatningsmæssige årsager foretrækker at indgå enslydende aftaler med de enkelte EU-lande.

3. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle virkninger

Hvis EU indgår en aftale med 3.-lande om udveksling af oplysninger, skal de ændringer af skattekontrolloven, der er omtalt i grundnotatet af 8. november 2001, også medføre, at skattemyndighederne sender oplysninger til disse 3.-lande, ligesom skattemyndighederne modtager oplysninger fra 3.-lande til brug ved dansk beskatning.

Drøftelsen på ECOFIN den 5. november vil ikke have statsfinansielle konsekvenser. En vedtagelse af rentebeskatningsdirektivet ventes at kunne medføre øgede indtægter fra beskatning af renter fra opsparing, som nu er unddraget beskatning.

4. Tidligere forelæggelse

Rentebeskatningsdirektivet har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg, senest den 4. oktober 2002 forud for ECOFIN den 8. oktober 2002.

Energibeskatning

1. Baggrund

Kommissionen fremsatte i 1997 et forslag til Direktiv om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter (KOM(97) 30). Direktivforslaget skal vedtages med enstemmighed.

Kommissionens direktivforslag er siden dets fremsættelse stødt på principiel modstand fra visse medlemsstaters side og en række tekniske indvendinger fra de fleste medlemsstaters side. Disse forhindringer har betydet, at der endnu ikke har kunnet skabes enighed om direktivforslaget.

I **DER's konklusioner fra Barcelona den 15. og 16. marts 2002** henstilles det til Rådet, at det sideløbende når til enighed om åbning af energimarkederne og om vedtagelse af direktivet om energibeskatning senest i december 2002, idet der tages hensyn til vejgodstransportvirksomhedernes behov.

Til mødet i **ECOFIN den 20. juni** fremlagde det spanske formandskab en situationsrapport, som udover en beskrivelse af forhandlingernes forløb indeholdt en identifikation af de punkter som fortsat måtte regnes for udestående, samt en kopi af formandskabets senest reviderede forslag til retningslinjer for det videre arbejde med energibeskatning af den 17. juni 2002. Rådet tog ved denne lejlighed formandskabets situationsrapport ad notam.

På mødet i **DER i Sevilla den 21. og 22. juni** noterede man sig også formandskabets situationsrapport om energibeskatningsdirektivet og bekræftede i øvrigt den tidsplan for vedtagelsen, der blev fastlagt i Barcelona, sideløbende med aftalen om åbning af energimarkederne.

Det danske formandskab har sat sig som målsætning at Rådet når til enighed om vedtagelse af energibeskatningsdirektivet inden december 2002, i overensstemmelse med konklusionerne fra DER i Barcelona og Sevilla. Med henblik på at fastholde fremskridtene gjort på området har formandskabet taget udgangspunkt i det spanske formandskabs situationsrapport for energibeskatningen, herunder forslaget til retningslinjer for det videre arbejde. På baggrund af drøftelserne foretaget i Rådets arbejdsgruppe for energibeskatning i juli præsenterede formandskabet et konsolideret direktivforslag for arbejdsgruppen til brug for to videre møder afholdt i september. Formandskabet har i september også afholdt et arbejdsgruppemøde om Kommissionens forslag til harmonisering af dieselafgifterne.

Den 30. september blev der afholdt et møde i den særlige højniveaugruppe for energibeskatning. Til mødet i **ECOFIN den 8. oktober 2002** stillede formandskabet forslag til løsning af de politisk udestående spørgsmål

som var blevet identificeret i den spanske statusrapport, herunder muligheder for at fastsætte **nationale satser under de nye minimumssatser**, ordninger for **diesel til vejtransport**, omfanget af **direktivets overgangsperioder**. Formandskabet stillede endvidere forslag til definition af **energiintensiv virksomhed**.

Hvor det lykkedes at nå til enighed om definitionen af energiintensiv virksomhed, lykkedes det ikke at blive enige om de øvrige spørgsmål. Samtidig er der blevet rejst nye vanskelige spørgsmål om **direktivets forhold til traktatens statsstøtteregler, herunder omfanget af direktivets obligatoriske og frivillige undtagelser**.

2. Formål og indhold

Direktivet skal træde i stedet for de eksisterende mineraloliedirektiver (92/81/EØF og 92/82/EØF), som kun omfatter afgifter på mineralolieprodukter. Direktivforslaget omfatter afgifter på alle former for energiprodukter, hvilket udover mineralolieafgifterne vil sige afgifter på kul, gas og elektricitet.

Baggrunden for forslaget er et ønske om at skabe en fællesskabsramme for beskatning af energiprodukter, der gør det muligt at omstrukturere de nationale afgiftssystemer og opfylde målsætningerne for beskæftigelses-, miljø-, transport- og energipolitikken, uden at skade et af EU's vigtigste resultater, det indre marked.

I det følgende gennemgås hovedpunkterne i forslaget, som det fremstår op til mødet i ECOFIN den 5. november.

Der foreslås forhøjelser i de nuværende minimumssatser for **mineralolie** på 15-25 procent. De største forhøjelser sker for motorbrændstof. Satsen for diesel foreslås fastsat til EUR 302 per 1000 l. Fra 1. januar 2010 foreslås denne sats videre forhøjet til EUR 330 per 1000 l. Der foreslås endvidere en stigning fra EUR 5 til EUR 10 per 1000 l i en særlig kontrolafgift, som skal betales af de lande der ved vedtagelsen af det eksisterende mineraloliedirektiv ikke beskattede fyringsgasolie, og som fortsat ønsker at anvende en nulsats.

For **elektricitet** foreslås det, at der skal fastsættes en minimumsafgift på 0,5 euro pr. MWh (0,3725 øre pr. kWh) for erhvervene og 1 euro pr. MWh (0,745 øre pr. kWh) for husholdningerne og andre ikke-erhvervsmæssige anvendelser.

For **naturgas** foreslås det, at der skal fastsættes en minimumsafgift på 0,15 euro pr. GJ (4,425 øre pr. Nm³) for erhvervene og 0,30 euro (8,851 øre Nm³) for husholdninger og andre ikke-erhvervsmæssige anvendelser. For **kul** foreslås en minimumsafgift på henholdsvis 0,15 euro pr. GJ (1,12

kr. GJ) for erhvervene og 0,30 EUR pr. GJ (2,24 kr. GJ) for husholdningerne og andre ikke-erhvervsmæssige anvendelser.

Med henblik på at fremme en aftale opereres der med en række forskellige **overgangsperioder og undtagelser**. Der opereres med en generel overgangsperiode indtil den 1. januar 2007 for de medlemsstater, som vil have særlige problemer med at implementere de nye minimumssatser.

Herudover gives Grækenland og Irland særlige overgangsordninger. Grækenland gives en periode indtil 1. januar 2010 til at omlægge landets nuværende inputbaserede elektricitetsbeskatningssystem til et outputbaseret system og til at nå den nye minimumssats for benzin. Irland gives lov til at bevare sin nuværende ikke-beskatning af elektricitet indtil 1. januar 2007.

For naturgas opereres der med en generel overgangsperiode, for de medlemsstater hvor andelen af naturgas har udgjort mindre end 15 procent af det samlede forbrug i 2000, på ti år eller indtil landenes naturgasandel når op på 25 procent. I øvrigt skal landene påbegynde en progressiv introduktion af den nye minimumsbeskatning når man overskrider de 20 procent. I Kommissionens oprindelige forslag gjaldt overgangsordningen for naturgas kun andele under 10 pct. Storbritannien gives særlig adgang til at benytte overgangsperioden for naturgas for Nordirland.

For diesel til transportformål gives der forskellige overgangsperioder for de lande som vil ligge under den nye minimumssats på EUR 302 per 1000 l. Overgangsperioderne er udmålt i forhold til afstanden mellem de pågældende landes nuværende afgiftsniveau og den nye minimumssats. Således gives Belgien, Østrig og Spanien indtil 1. januar 2006, Portugal og Luxemburg indtil 1. januar 2007 og endelig Grækenland indtil 1. januar 2010, til at nå op på den nye minimumssats. Grækenland får desuden indtil 1. januar 2012 til at nå op på 330 EUR.

Med hensyn til **udformningen af direktivets struktur**, foreslås der nye regler for medlemsstaternes anvendelse af afgiftsdifferentieringer, mulighederne for at reducere for visse produktionsområder og endelig indførelse af obligatoriske og frivillige fritagelser.

Med hensyn til **anvendelsen af afgiftsdifferentieringer** gives landene mulighed for at afgiftsdifferentiere mellem husholdninger og erhverv. Forslaget indeholder herudover en liste over grundlag på hvilke der i de nye direktiv ikke skal søges Rådets tilladelse til at differentiere. Udover produktets kvalitet og hvad der defineres som 'kvantitative forbrugsniveauer for elektricitet og energi anvendt til opvarmningsformål', specificeres det, at der vil være tale om lokal offentlig transport, affaldsafhentning, militær og offentlig administration, handicappede og ambulancer.

Der lægges i forslaget op til, at indføre adgang til at differentiere til fordel for **diesel anvendt til kommerciel gods- og passagertransport**. Dette dog kun så længe, at der ikke gås under de nationale niveauer som er gældende den 1. januar 2003. Der stilles endvidere forslag til at kommerciel diesel defineres som diesel anvendt til følgende formål: Varetransport på vegne af andre eller på egne vegne i et eller flere motorkøretøjer, der udelukkende er beregnet på godstransport på vejnettet, og som har en tilladt totalvægt på 3,5 t eller derover. Passagerbefordring på eller uden for de ordinære ruter i et motorkøretøj, der i kraft af sin konstruktion og udstyr er indrettet til at transportere over 9 personer (chaufføren medregnet) og beregnet herpå, dog inklusive taxier. Der stilles endelig forslag om at medlemsstater som har, eller er villige til at, introducere vejbenyttelsesafgifter for lastbiler må anvende en reduceret sats for diesel anvendt af vognmandsindustrien, der går under den nationale sats som er gældende den 1. januar 2003, så længe at den overordnede afgiftsbyrde forbliver den samme.

Udover forslagene til generelle foranstaltninger for diesel foreslås der også nogle midlertidige ordninger. De medlemsstater hvis nationale satser for diesel ligger over EUR 350 per 1000 l gives i perioden fra 1. januar 2003 til 1. januar 2005 lov til at differentiere til fordel for kommerciel diesel til et niveau som ligger under de nationale niveauer som er gældende den 1. januar 2003, så længe at der dog ikke gås under EUR 350. De medlemsstater hvis nuværende nationale niveau for diesel ligger under den nye minimumssats gives lov til at differentiere ned til 287 euro per 1000 l for kommerciel diesel indtil 1. januar 2007, forudsat at der ikke reduceres i forhold til det gældende niveau per den 1. januar 2003.

Med hensyn til **mulighederne for at reducere for visse produktionsområder** gives der adgang til at anvende en reduceret sats for energiintensiv virksomhed og i forbindelse med indgåelse af aftaler, så længe minimumssatserne overholdes. Med hensyn til definitionen af energiintensiv virksomhed er der enighed om forslaget om, at der ved "energiintensiv virksomhed" forstås en virksomhed, hvor enten købet af energiprodukter udgør mindst 3% af produktionsværdien, eller den nationale energiafgift som skal betales udgør mindst 0,5% af værditilvæksten. Medlemsstaterne kan inden for rammerne af denne definition anvende mere restriktive begreber, herunder salgsværdi-, proces- og sektordefinitioner. Der lægges endvidere op til, at der kan anvendes nedsættelser, der resulterer i afgifter, der er lavere end de nye EU-minimumsniveauer for energiintensive virksomheder, der indgår aftaler med myndighederne, eller som er omfattet af tilsvarende foranstaltninger. Aftalerne eller de tilsvarende foranstaltninger skal resultere i, at miljøbeskyttelsesmål nås, eller at energieffektiviteten forbedres, og resultatet skal stort set svare til, hvad der ville være blevet opnået, hvis EU's standardminimumssatser var blevet anvendt.

Med hensyn til indførelsen af **obligatoriske fritagelser**, lægges der op til at medlemsstaterne skal fritage:

- energiprodukter som ikke anvendes til opvarmning eller motorbrændstof;

Medlemsstaterne får dog mulighed for alligevel at afgiftsbelægge denne anvendelse, såfremt dette sker som led i et overordnet system med nedsatte energiafgiftssatser eller med alternative midler til kompensation for energiafgiftsbelastningen. I tilfælde af dobbelte anvendelser (hvor energien anvendes både til opvarmning og til andre formål end motorbrændstof og opvarmning) må medlemsstaterne enten undtage hele forbruget eller kun beskatte den del som kan henføres til opvarmning. Medlemsstaterne vil få lov til at betragte energiprodukter anvendt til kemisk reduktion og i elektrolytiske, metallurgiske og mineralogiske processer som dobbelt anvendelse. Medlemsstaterne får endvidere lov at fritage eller beskatte, helt eller delvist, elektricitet som primært anvendes med henblik på kemisk reduktion og i metallurgiske, mineralogiske og elektrolytiske processer.

- energiprodukter og elektricitet anvendt til produktion af elektricitet;

Medlemsstaterne gives dog alligevel mulighed for at beskatte denne anvendelse af miljøpolitiske årsager.

- energiprodukter anvendt til flyvning;

Medlemsstaterne gives dog som noget nyt mulighed for at beskatte brændstof anvendt til indenrigsflyvning, samt til udenrigsflyvning i forbindelse med indgåelse af bilaterale aftaler. Der lægges endvidere op til at Rådet skal beslutte sig for at ophæve denne undtagelse når internationale regler vil tillade dette.

- energiprodukter anvendt til sejlads (herunder fiskeri).

Der gives, igen som noget nyt, mulighed for at beskatte brændstof anvendt til indenrigssejlads, samt til udenrigssejlads i forbindelse med indgåelse af bilaterale aftaler.

Med hensyn til indførelsen af **frivillige fritagelser** gives medlemsstaterne bl.a. mulighed for at undtage husholdninger og velgørenhedsorganisationer for beskatning af elektricitet, naturgas, kul og faste brændsler. Der gives endvidere mulighed for at fritage naturgas og LPG anvendt til drivkraft, fornybare energikilder og produktion af miljøvenlig kraftvarme. Endelig gives der mulighed for at fritage forbrug af elektricitet når denne overstiger 50 % af produktionsomkostningerne, energi anvendt til fremstilling, udvikling, testning og vedligeholdelse af fly og skibe og energi anvendt til dræning af indenlandske farvande og havne.

3. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har traditionelt, i sammenligning med både Kommissionen og Rådet, indtaget en miljømæssigt mere ambitiøs holdning på CO₂- og energibeskatningsområdet. Kommissionens initiativer på området er blevet bakket op, dog med den væsentlige anke, at disse ikke har været vidtgående nok.

Efter høring af Europa-Parlamentets udvalg for forskning, teknologisk udvikling og energi og for miljø, sundhed og forbrugerbeskyttelse, udtalte Europa Parlamentets udvalg for økonomiske og monetære anliggender og industripolitik sig den 20. januar 1999 om energibeskatningsdirektivet (A4-0015/99). Kommissionens forslag blev her overordnet kritiseret for at være for kompliceret og miljømæssigt uambitiøst. Udvalget præsenterede herefter et ændringsforslag, med betydeligt højere satsniveauer, en indksering så disse satser automatisk ville stige fremover og endelig en fjernelse af størstedelen af direktivforslagets obligatoriske undtagelser og reduktioner for energiintensive virksomheder.

4. Gældende dansk ret

Den danske energibeskatning består af følgende tre overordnede afgiftstyper:

- Energiafgifterne på olie, kul, gas og elektricitet, hvor satsen for de forskellige energikilder fastsættes i forhold til deres energiindhold. Satsen for energi anvendt til andet end motorbrændstof er p.t. ca. 6,85 EUR (kr. 51) per GJ.
- En CO₂-afgift på olie, kul, gas og elektricitet, hvor satsen for de forskellige energikilder fastsættes i forhold til dets C-indhold, svarende til en effektiv sats på 13,4 EUR (kr. 100) per ton CO₂.
- En svovlafgift på olie, kul og gas, hvor satsen for de forskellige energikilder fastsættes i forhold til deres S-indhold eller deres netto SO₂ udledning ved forbrændning. Satsen er 2,7 EUR (kr. 20) per kg S eller 1,35 EUR (kr. 10) per kg. SO₂.

Som hovedregel beskattes alt energiforbrug (olie, gas, kul og elektricitet), inklusiv energiforsyningsvirksomhedernes eget forbrug til fremstilling af egne produkter (undtaget er dog olieraffinaderiernes forbrug af olieprodukter, elproducenters elforbrug etc.). Energiafgifterne betales til energiforsyningsvirksomhederne (elselskabet, kulleverandøren, olieselskabet osv.) i forbindelse med betalingen af den almindelige energiregning (afgiftsbeløbet står opført på fakturaen). En gang om måneden overføres afgiftsindtægterne fra forsyningsvirksomheden til staten.

Visse anvendelser er undtaget fra eller fritaget for energibeskatning. Disse inkluderer energiprodukter anvendt til elektricitetsproduktion, til luft- og skibsfart, offentlig transport og udenlands forbrug, herunder udvinding af Nordsøolie.

Andre anvendelser er berettiget til delvis tilbagebetaling. Blandt disse befinder sig energiforbrug foretaget af momsregistrerede virksomheder. Tilbagebetalingen sker i forhold til den enkelte virksomheds konkrete anvendelse af energiproduktet. Virksomhederne modtager ingen tilbagebetaling af CO₂- og energiafgifterne for energi anvendt til rumopvarmning og varmt vand.

Udover en mindre del af elafgiften, tilbagebetales de fulde energiafgifter for energi anvendt i produktionsprocessen, den såkaldte procesanvendelse, som omfatter alt andet end energi anvendt til rumopvarmning og varmt vand. I praksis sker tilbagebetalingen i forbindelse med beregningen af virksomhedernes momsfradrag. Nogle virksomheder har dog bevilning til fremskyndet tilbagebetaling.

Til forskel fra de almindelige energiafgifter modtager virksomheder kun delvis tilbagebetaling af CO₂-afgiften for energi anvendt til procesformål. Til dette formål er definitionen af procesanvendelse delt op i to typer - let og tung proces. Der tilbagebetales 10 procent for let proces og 75 procent for tung proces.

Let proces anses som alt det der ikke er blevet defineret som enten energi anvendt til rumvarme og varmt vand eller som tung proces. De tunge processer defineres i et bilag til CO₂-afgiftsloven, i henhold til forskellige kriterier. Først, vurderes den økonomiske byrde. For at få sin produktion i betragtning som tung proces skal den samlede belastning af en CO₂-afgift på 6.7 euro pr. ton (50 kr.) overskride 3 procent af virksomhedens værditilvækst og 1 procent af dens omsætning. Udover vurderingen af den økonomiske byrde, indgår virksomhedernes konkurrenceforhold til andre virksomheder i eller uden for Danmark også i den samlede betragtning. Endelig spiller hensyn til administration og kontrol også en vigtig rolle. Udover de to typer af procesformål, og de deraf følgende to tilbagebetalingsniveauer, kan virksomheder få adgang til yderligere tilbagebetalinger i forbindelse med indgåelse af energispareaftaler med Energistyrelsen. Samlet er der fem satsniveauer i det danske CO₂/energiafgiftssystem for erhvervene, som er:

Energi anvendt til rumopvarmning og varmt vand	Ingen tilbagebetaling af CO ₂ - og energiafgifterne (svarende til satser for husholdninger)
Energi anvendt til let proces/ingen aftale	Refusion på 10 procent af CO ₂ -afgift og 100 procent af energiafgifter
Energi anvendt til let proces/med aftale	Refusion på 32 procent af CO ₂ -afgift og 100 procent af energiafgifter
Energi anvendt til tungproces/ingen aftale	Refusion på 75 procent af CO ₂ -afgift og 100 procent af energiafgifter
Energi anvendt til tungproces/med aftale	Refusion på 97 procent af CO ₂ -afgift og 100 procent af energiafgifter

Svovlafgiften pålægges brændslernes svovlindhold. Virksomheder har været berettiget til et bundfradrag. Bundfradraget har været tidsbegrænset og

degressivt, undtagen for tung proces anvendelser (her anvendes definitionen fra CO₂-afgiftsloven). Frem for brændslernes svovlindhold, kan virksomheder få lov til at få deres svovlafgift beregnet i forhold til den faktiske SO₂-udledning ved forbrænding, hvis de er i stand til at dokumentere denne gennem SO₂-målinger.

Benzin- og dieselaftgifterne er overordnet blevet sat til at følge niveauet i Tyskland. Diesel beskattes lavere end benzin, men højere end gasolie anvendt til opvarmning. Afgiftsforskellen mellem diesel og benzin udlignes i en vis grad gennem en højere vægtafgift og grøn ejeravgift for dieseldrøjet. De gældende afgiftssatser for motorbrændstof er:

Benzin (blyholdig)	0,62 euro (4,62 kr.)
Benzin (blyfri)	0,53 euro (3,98 kr.)
Diesel	0,40 euro (3,01 kr.)
Diesel (lavt svovlindhold)	0,37 euro (2,75 kr.)

Anm. Satserne er angivet ved 15 grader

Som hovedregel kan momsregistrerede virksomheder ikke få tilbagebetalt afgift af energi, der anvendes som motorbrændstof. Dette gælder dog ikke for landbrugsvirksomheder.

Den gældende danske lovgivning fremgår af følgende love: Lov om energiforskatning af mineralolieprodukter mv., Lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., Lov om afgift af elektricitet, Lov om afgift af naturgas og bygas, Lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og Lov om statstilskud til dækning af kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug.

5. Høring

Kommissionens forslag om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter blev sendt til høring den 11. juni 2001. Med hensyn til resultatet heraf henvises til aktuelt notat forud for Europaudvalgsrådet den 14. juni 2002. Formandskabets reviderede forslag til energibeskatningsdirektivet har ikke været i høring.

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Vedtages direktivet i dets nuværende form vil det kun kræve mindre ændringer i den danske afgiftslovgivning.

De højere minimumssatser ville i sig selv medføre en forhøjelse af afgiftsbelastningen for en del af virksomhederne omfattet af bilaget til kuldioxidafgiftsloven med tung proces og tung proces med aftale. Men hvis det, som det foreslås nu, bliver muligt at gå under minimum i forbindelse med aftaler vil det blive muligt at fastholde det nuværende satsniveau for tung proces med aftale. Det vil dermed kun blive nødvendigt at indføre en mindre stigning i satserne for tung proces uden aftale for fyringsgasolie og svær brændselolie (se tabel 1).

Tabel 1. Oversigt over gældende og foreslåede afgiftssatser ved procesforbrug

	Elektricitet Øre/kWh	Naturgas Øre/Nm ³	Stenkul Kr. pr. GJ	Fyrings- gasolie øre/ l	Svær brændsels- olie øre /kg
Nuværende minimumssats	-	-	-	3,725	9,685
Ny minimumssats (Er- hverv)	0,3725	4,4	1,12	7,45	11,175
Gældende danske CO ₂ -afgiftssatser:					
Standardsats	10,0	22,0	9,60	26,8	32,0
Let proces	9,0	19,8	8,64	24,12	28,8
Let proces med aftale	6,8	14,96	6,53	18,22	21,76
Tung proces	2,5	5,5	2,40	6,7	11,0
Forhøjelse tung proces	0	0	0	0,75	0,175
Tung proces med aftale	0,3	0,66	0,29	5,00	11,0
Forhøjelse tung proces med aftale	0	0	0	0	0

Afhængigt af forslagens endelige udformning vil det formentlig være mulighed for at ændre i erhvervenes betaling af CO₂- og energiafgifter med henblik på at udligne en eventuel merbelastning.

Med hensyn til de foreslåede forhøjelser af minimumssatsen for mineralolie anvendt til motorbrændstof, ligger disse betydeligt under det nuværende niveau i Danmark.

Tabel 2. Oversigt over gældende og foreslåede afgiftssatser på energi anvendt til motorbrændstof

	Mineralolie- afgift	CO ₂ - afgift	<u>Samlet afgift</u>	<u>Samlet afgift i EUR</u>	<u>Foreslået EU mini- mum per 1/1-04</u>	<u>Foreslået EU mini- mum per 1/1-10</u>
	Øre/liter	Øre/liter	Øre/liter	EUR pr. 1000 liter ²	EUR pr. 1000 liter ²	EUR pr. 1000 liter ²
Gas- og dieselolie, der anvendes som motor- brændstof	274,4	26,8	301,2	405	302	330
Let dieselolie	264,5	26,8	291,3	392	302	330
Svovlfattig dieselolie	246,6	26,8	273,4	367	302	330
Blyholdig benzin	468/465,1 ¹	-	468/465,1 ¹	629/625 ¹	421	421
Blyfri benzin	403,6/400,6 ¹	-	403,6/400,6 ¹	542/538 ¹	359	359

¹Fra benzinstation udstyret med dampretur. Afgiften på benzin kan nedsættes yderligere med 3 øre/liter, hvis benzintanken opfylder Miljøministeriets skærpede krav til indretning og drift.

²1 € = 7,44 kr.

³Afgift ved 15°C.

Det bør endelig bemærkes, at et nyt energibeskatningsdirektiv først kan forventes at træde i kraft med virkning fra 2004.

7. Samfundsøkonomiske konsekvenser

En EU-ramme for beskatning af energiprodukter vil forbedre landenes muligheder for at omstrukturere deres nationale skatte- og afgiftssystemer med henblik på at opfylde beskæftigelses-, miljø-, transport- og energipolitiske målsætninger samtidig med at det indre markeds funktion forbedres. En fælles udvidet minimumsbeskatning på energiområdet vil endvidere kunne tilskynde til energibesparelser og dermed til opfyldelsen af målsætningerne indenfor miljø- transport- og energipolitikken på en omkostningseffektiv måde. Det foreliggende kompromisforslag vil kunne medføre en lettelse for danske virksomheders konkurrencevilkår i forhold til de øvrige – og ikke mindst de kommende – EU-lande.

8. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

I sin begrundelse for forslaget fremfører Kommissionen, at det nuværende system til energibeskatning ikke giver medlemslandene tilstrækkeligt økonomisk-politisk spillerum. Direktivet vil give medlemslandene mulighed for at gøre større brug af beskatning af energiprodukter af miljøhensyn og et større spillerum til omstrukturering af nationale afgiftssystemer til fordel for beskæftigelsen, indenfor rammerne af reglerne om det indre marked. Direktivet vil give medlemsstaterne en forbedret ramme for deres egne politiske initiativer, i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

9. Tidligere forelæggelser i Folketingets Europaudvalg

Energibeskatning har senest været forelagt Europaudvalget til forhandlingsoplæg den 4. oktober 2002 forud for mødet i ECOFIN den 8. oktober 2002. Grundnotat blev oversendt den 16. april 1997. Supplerende grundnotat blev oversendt den 18. december 2001.

Moms

Fradragsret på moms

1. Baggrund

Da 6. momsdirektiv blev vedtaget i 1977, kunne landene ikke enes om harmoniserede momsfradragsregler for personbiler samt hotel- og restaurandydelser. Der har siden været flere forgæves forsøg på harmonisering på dette område. Kommissionens forslag fra 1998 er et nyt forsøg herpå. Kommissionens forslag skal til dels sikre en mere ensartet anvendelse af merværdiafgiftssystemet når det gælder fradragsret for motorkøretøjer mv., logi, mad og drikkevarer og til dels modernisere den ordning, der efter 8. momsdirektiv anvendes ved tilbagesøgning af moms betalt i andre medlemslande (dobbeltforslaget).

Kommissionens forslag fra 1998 skal ses i lyset af ovenstående.

Indholdet af Kommissionens forslag fra 1998

Formålet med forslaget er dels at sikre en mere ensartet anvendelse af merværdiafgiftssystemet og dels at modernisere ordningen.

Forslaget blev fremsat i 1998 og er et dobbeltforslag bestående af to dele. Den ene del er et forslag om harmonisering af EU-landenes momsfradragsregler (1) og den anden del er en reformering af 8. momsdirektiv (ordningen om momstilbagesøgning) (2).

Ad. 1:

For så vidt angår harmonisering af EU-landenes momsfradragsregler, foreslår Kommissionen en harmonisering af momsfradragsreglerne for personbiler samt hotel- og restaurandydelser. Kommissionen foreslår en harmonisering til 50% fradragsret. Dette betyder, at flere lande skal sætte deres fradragsret ned, mens andre – herunder Danmark – skal sætte fradragsretten op. Idet Danmark i dag ikke har fradragsret på personbiler (bortset fra en delvis fradragsret på leasing af biler), samt 25% på hotel- og restaurandydelser, vil forslaget betyde et provenutab på ca. 700 mio. kr. efter skat.

Det bemærkes, at Danmark har en særlig ordning vedrørende små varebiler (under 3 t). I dag er der ingen fradrag ved indkøb af en lille varebil, medmindre denne anvendes fuldt ud erhvervsmæssigt (for så er der fuldt fradrag). Til gengæld er der fuld fradragsret på bilens driftsomkostninger uanset om denne kun anvendes delvist erhvervsmæssigt. Forslaget vil som udgangspunkt betyde, at der vil blive forholdsmæssig fradragsret i forhold til den andel af den samlede kørsel, der er erhvervsmæssig svarende til de almindelige momsregler. Kommissionens forslag medfører, at Danmark ikke kan bevare sin særlige ordning for små varebiler, hvilket medfører et årligt statsligt provenutab på ca. 35 mio. kr. efter skat.

Ad. 2:

For så vidt angår reformering af 8. momsdirektiv eller ordningen om tilbagesøgning af moms foreslår Kommissionen en grænseoverskridende momsfradragsret. Den nuværende tilbagesøgningsordning går ud på, at momsregistrerede virksomheder kan søge moms betalt i et andet EU-land tilbage fra det pågældende EU-land. Det vil sige, at f.eks. en dansk vognmand kan ansøge de tyske myndigheder om tilbagebetaling af den tyske moms, som han f.eks. har betalt på diesel indkøbt i Tyskland. Kommissionens forslag om at indføre en grænseoverskridende momsfradragsret betyder, at den danske vognmand vil kunne fratække den tyske diesel-moms i sit danske momsregnskab, og efterfølgende vil der ske en overførsel fra de tyske myndigheder til Danmark.

Endvidere vil forslaget medføre, at i det omfang der er forskel på medlemslandenes fradragsret, skal virksomheden anvende sit "hjemlands" fradragsregler. I dag er det eksempelvis de tyske momsfradragsregler, der er afgørende for, hvilket beløb Tyskland tilbagebetaler til den danske vognmand. Forslaget betyder, at de danske fradragsregler bliver afgørende for den danske vognmands fradrag i sit danske momsregnskab af den tyske moms.

Det faktum, at virksomheden skal anvende sit "hjemlands" fradragsregler vil reducere incitamenterne for grænsehandel på eksempelvis leasingområdet, idet en dansk virksomhed, som leaser biler fra Tyskland til danskere vil skulle anvende de danske fradragsregler, når virksomheden fratækker den tyske moms i sit danske momsregnskab.

Forslaget om grænseoverskridende fradragsret vil føre til, at udenlandske forretningsdrivende fremover kan få afløftet moms af hotel- og restaurationsydelser med hjemlandets afløftningssats, der i mange tilfælde vil være større end den danske. Da den danske stat i sidste ende skal refundere den afløftede moms, vil der blive et statsligt provenutab. Det skønnes at være i størrelsesordenen 105 mill. kr. Der er stor usikkerhed på skønnet. Derudover vil incitamenterne til at lease bil i Tyskland blive reduceret. Dermed vil flere biler blive leaset i Danmark, hvorved der vil opstå et merprovenu fra øgede momsindtægter. Størrelsen af merprovenuet kan kun vanskeligt opgøres, da det statistiske materiale på området er sparsomt. Forudsættes der at være ca. 1.000 biler, der er leaset i Tyskland af danskere, kan forslaget under nogle forenkede antagelser føre til, at ca. 200 biler fremover vil blive leaset i Danmark frem for i Tyskland. Det vil indbringe et merprovenu på ca. 1 mill. kr.

Samlet er de statsfinansielle konsekvenser således et provenutab på godt 105 mill. kr. inkl. adfærd.

Dertil kommer et samlet tab for erhvervene, hvorved det samfundsøkonomiske tab bliver i størrelsesordenen 155 mill. kr.

Der har været brugt mest tid på del 2 om grænseoverskridende fradragsret. Fiskalgruppen har som alternativ til Kommissionens forslag set på forskellige forslag fra medlemslandene til at forbedre og effektivisere de nuværende tilbagebetalingsregler. Nogen farbar vej har dog ikke vist sig. Endvidere har arbejdet i rådsarbejdsgruppen ligget stille, mens en arbejdsgruppe med deltagelse af Kommissionen og de fleste medlemslande har undersøgt mulighederne for en edb-baseret udveksling af oplysninger mellem medlemslandene. Arbejdsgruppen har fremlagt en rapport herom. Det svenske formandskab fremlagde et forslag på baggrund af denne rapport. Forslaget har i øvrigt ligget stille under den belgiske og spanske formandskab på grund af forslagene om e-handel, moms faktura og administrativt samarbejde.

Der har været brugt mindre tid på del 1 om harmonisering af fradragsretten, idet det opfattes som et vanskeligt politisk spørgsmål på grund af store provenumæssige konsekvenser for flere medlemslande.

ECOFIN vedtog 4. juni 2002 en konklusion, der opfordrer til videre arbejde med forslaget med henblik på en fremskridtsrapport inden årets udgang. Det skyldes et pres fra især Østrig for at nå frem til regler vedrørende fradragsret for moms af grænseoverskridende billeasing, så det, jf. Kommissionens forslag, bliver hjemlandets fradragsregler, der bliver afgørende for omfanget af fradragsret for moms af udgifter afholdt i andre EU-lande.

2. Formål og indhold

Det danske formandskab har herefter fremlagt et samlet kompromisforslag. Det ændrer overordnet Kommissionens forslag på 2 måder:

Forslaget om en fælles fradragssats på 50 % for moms af udgifter vedrørende personbiler samt hotel- og restaurant ændres til en ordning, hvorefter landene selv kan bestemme, om – og i givet fald med hvor meget – der skal ydes momsfradrag.

Vedrørende grænseoverskridende momsfradragsret indføres der – i stedet for den papirbaserede løsning efter Kommissionens forslag – en edb-baseret løsning parallel med ordningen, som ECOFIN har vedtaget for moms af e-handel.

Ad. 1:

Baggrunden for formandskabets kompromisforslag skal ses i lyset af, at der fortsat er store vanskeligheder ved at nå til enighed om en harmonisering på området personbiler samt hotel- og restaurantydelse, at ”stand still” klausulen (omhandlende fradragsretten), som har betydet, at med-

lemslandenes fradragsret har været ”låst”, således at fradragsretten kun kunne sættes op, men ikke sænkes. Dette har givet flere lande vanskeligheder og at bilaterale drøftelser med Kommissionen har vist, at den prioriterer ”a single place of registration” (i det indre marked bør en momsregistreret virksomhed kun have én momsmyndighed at henvende sig til, selvom virksomheden driver handel i flere EU-lande) højere end en harmonisering af fradragsret for personbiler m.v.

I formandskabets kompromisforslag opgives at harmonisere fradragsretten, som foreslået af Kommissionen. I stedet foreslås en fleksibel ordning, som betyder at Danmark (blandt andre) vil kunne opretholde sine nuværende fradragsregler på personbiler, hotel- og restaurantydelse. Medlemslandene vil altså både kunne bibeholde, hæve eller sænke deres fradragsret på dette særlige område, såfremt de nationalt bestemmer sig herfor. Direktivændringen medfører dermed ingen forpligtelser, men frihed for medlemsstaterne til selv at bestemme.

I praksis ophæves en ”stand still” klausul i 6. momsdirektiv.

Ad. 2:

I forbindelse med SLIM-projektet (enklere lovgivning for det indre marked) nedsatte Kommissionen en arbejdsgruppe, der skulle overveje forskellige forenklingstiltag. Denne gruppe påpegede bl.a. nødvendigheden af en forenkling af 8. momsdirektivs momstilbagebetalingsprocedure, idet proceduren er tung og besværlig for erhvervslivet.

Forslaget om reformering af 8. momsdirektiv består i en grænseoverskridende fradragsret. Denne grænseoverskridende fradragsret er et skridt på vejen til ”a single place of registration”, og har derfor høj prioritet hos Kommissionen, jf. ovenfor.

Både medlemslandene og dele af erhvervslivet (se høringen) var betænkelige ved Kommissionens oprindelige forslag, idet man forudså, at kravet om at virksomhederne skulle sende en genpart af sine momsfakturaer til andre landes momsmyndigheder, ville medføre nye former for administrative byrder.

I forhold til Kommissionens oprindelige forslag lægger formandskabets kompromisforslag op til en løsning med elektronisk udveksling af oplysninger mellem medlemslandene; dette letter administrationen for erhvervslivet sammenlignet med Kommissionens forslag. En elektronisk løsning vil kunne baseres på den ordning for e-handel, som Rådet allerede har vedtaget.

Værnsreglerne for højsatslandene fra ophævelsen af de fiskale grænser i EU er under pres. Det drejer sig om fjernsalgsreglerne, som betyder, at virksomheder momsregistreret i andre EU-lande også skal momsregistrere-

res i Danmark (og afregne 25 % dansk moms), hvis salget til private i Danmark overstiger 280.000 kr. årligt. Også her arbejder Kommissionen for "lempelser", så virksomhederne i det indre marked i højere grad kun får ét Told•Skat at holde sig til. Et forslag om lempelser forventes fremsat i 2003. Isolerede lempelser af fjernsalgsreglerne kan medføre betydelige provenutab for Danmark. Dette kan undgås, hvis der etableres samarbejdsformer, herunder edb-løsninger, med overførsel af angivelsesoplysninger og moms fra registreringslandet (oprindelseslandet) til forbrugslandet. Det er en sådan edb-løsning, ECOFIN har valgt i forbindelse med moms af e-handel. Det er en løsning af lignende karakter, der er indbygget i forslaget vedrørende grænseoverskridende fradragsret.

3. Gældende dansk ret

De gældende regler for momsfradrag findes i 6. momsdirektivs art. 17, og i momslovens kap. 9 (§§ 37 – 42). Reglerne om momstilbagebetaling findes i 8. momsdirektiv samt i momslovens kap. 10 (§ 45) og momsbe- kendtgørelsens kap. 8 (§§ 28 – 32).

4. Retsgrundlaget

Forslaget er baseret på Traktatens artikel 93, som kræver vedtagelse med enstemmighed.

5. Høring

Kommissionens oprindelige dobbeltforslag

Skatteministeriet modtog 10 høringssvar til Kommissionens oprindelige dobbeltforslag. Svarene gengives kort nedenfor:

Danhostel, Danmarks Rederiforening og Landbrugsrådet har ingen bemærkninger.

Horesta: Støtter forslagene. Finder det diskriminerende, at der er forskel på fradragssatserne mellem omkostningsgrupperne. Fradrag på 50% af momsen ved indkøb af logi, mad og drikkevarer bør udvides til 100% ved indkøb af streng erhvervsmæssig karakter.

Turismens Fællesråd: Støtter forslagene.

Danske Vognmænd: Er bekymret for at tilbagebetalingsproceduren i forslaget vil medføre administrative vanskeligheder for virksomhederne.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer: Ingen bemærkninger til forslaget om 8. momsdirektiv. Finder det vigtigt, at momsharmoniseringen sker på et grundlag, der ikke skaber konkurrenceforvridning mellem landene.

Dansk Handel & Service: Ingen bemærkninger til forslaget om 8. momsdirektiv. Finder det vigtigt med momsharmoniseringen, men også at der fastlægges en fælles anvendelse/fortolkning af fradragsreglerne.

Foreningen af Danske Eksportvognmænd: Støtter de to forslag, men er bekymret for at kravet om at sende genpart af momsfaktura til skattemyndighederne i andre lande vil medføre nye former for administrative byrder for virksomhederne.

Advokatsamfundet: Mener ikke, at der er tilstrækkelige administrative lettelser i forslaget vedr. 8. momsdirektiv til, at man finder, at der er særligt tvingende grunde til at støtte forslaget. Man afventer hellere Kommissionens samlede revision af hele momssystemet.

Det danske formandskabsforslag

Det danske formandskabsforslag har ikke været i høring.

6. Nærhed og proportionalitet

Forslaget skønnes at være i overensstemmelse med disse principper.

7. Samfundsøkonomiske og statsfinansielle konsekvenser

Ad. 1:

Det danske formandskabsforslag har som udgangspunkt ingen provenumæssige konsekvenser, idet Danmark kan bibeholde sine nuværende fradragsregler på personbiler, hotel- og restaurantydelse. Det betyder, at det store tab for statskassen, der fulgte Kommissionens oprindelige forslag udgår.

Såfremt Danmark ikke kan bevare sin særlige ordning for små varebiler, vil det give et årligt statsligt provenutab på ca. 35 mill. kr. efter skat. Heraf et tab på 40 mill. kr. ved ændring af afløftningsretten for anskaffelsesmoms og et merprovenu på 5 mill. kr. som følge af ændringen i afløftningsretten for driftsmoms. Skønnene er behæftet med betydelig usikkerhed. (Status for forhandlingerne er i øjeblikket, at Danmark kan bevare sin særlige ordning.)

Ad. 2:

Forslaget om grænseoverskridende fradragsret vil som tidligere nævnt give et tab for statskassen på godt 105 mill. kr. inkl. adfærd

8. Lovgivningsmæssige konsekvenser

Forslaget vil kræve en ændring af momsloven for så vidt angår de regler der gælder for tilbagesøgning af moms efter 8. momsdirektiv.

9. Tidligere forelæggelser i Folketingets Europaudvalg

Hverken fremskridtsrapporten eller dobbeltforslaget har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Revision af artikel 9 i 6. momsdirektiv

1. Baggrund

Specielt ét medlemsland har fremført, at man har store problemer i forbindelse med grænseoverskridende billeasing, og specifikt drejer det sig om, hvor beskatningsstedet er. Det vil sige i hvilket land momsen skal betales, og i forlængelse heraf hvilke regler for fradragsret der skal anvendes. I forbindelse med en virksomheds salg af varer og ydelser er der som hovedregel fuld fradragsret for momsen, når købet er momspligtigt. Men netop for billeasing (og leasing af transportmidler i det hele taget) er fradragsretten ikke harmoniseret og 6. momsdirektiv indeholder en regel om, at medlemslandene indtil fradragsretten bliver harmoniseret på området kan beholde den fradragsret, som man havde ved vedtagelsen af direktivet. Medlemslande kan godt ændre fradragsretten, såfremt ændringen tilnærmer fradragsretten til hovedprincippet om fuld fradragsret, men man kan derimod ikke mindske fradragsretten.

Før 1997 var den udbredte holdning, at beskatningsstedet for grænseoverskridende biludlejning – det sted, hvor momsen skal betales – er i det land, hvor den økonomiske aktivitet fandt sted. Det vil sige, at hvis bilen blev udlejet af en virksomhed etableret i Tyskland til en dansk kunde til anvendelse i Danmark skulle der betales 25 % dansk moms. Ydermere kunne den danske virksomhed ikke få fradragsret for momsen, fordi Danmark ikke gav fradrag for anskaffelses- og driftsmoms vedr. personbiler.

En dom fra EU-domstolen i 1997 ændrede imidlertid denne situation. Ifølge dommen var beskatningsstedet det sted, hvor sælgeren er etableret uanset, hvor den faktiske anvendelse finder sted. I eksemplet ovenfor var beskatningsstedet derfor Tyskland. Det betød, at en dansk virksomhed kunne lease en bil i Tyskland, og kun betale 15 % moms. Ydermere kunne danske virksomheder få tilbagebetalt momsen efter reglerne i 8. momsdirektiv, idet Tyskland – i modsætning til Danmark - har momsfradragsret for anskaffelses- og driftsmoms vedrørende personbiler.

Det ovenfor nævnte medlemsland anfører, at to allerede fremsatte forslag fra Kommissionen til ændring af henholdsvis fradragsreglerne (harmonisering) og reglerne om tilbagebetaling i 8. momsdirektiv (tilbagebetaling efter reglerne om fradrag i kundens land) delvist vil kunne afhjælpe problemet. Herudover kan problemet søges løst ved at ændre beskatningsstedet for leasingydelsen (direktivets artikel 9) til det sted, hvor kunden er etableret eller der, hvor bilen faktisk anvendes. Denne løsning skulle desuden understøttes af anvendelse af reglen om omvendt betalingspligt – hvilket betyder, at køber betaler momsen til staten i stedet for som i normale tilfælde sælgeren.

På baggrund af ovenstående opfordrede Rådet på et ECOFIN-møde den 4. juni 2002

- det danske formandskab til at arbejde videre på forslagene om fradragsret og tilbagebetaling, og
- Kommissionen til at fremskynde den allerede planlagte revision af direktivets artikel 9 (reglerne om beskatningssted for ydelser).

Rådet anmodede såvel det danske formandskab som Kommissionen om at aflægge fremskridtsrapport inden udgangen af 2002.

2. Indhold.

Kommissionens anfører i sin rapport om revisionen af direktivets artikel 9, at der den 24. september 2002 blev afholdt et møde i Arbejdsgruppe nr. 1 (moms). Til brug for dette møde fremlagde Kommissionen et dokument, hvori den for det første beskrev diverse konstaterede problemer i forbindelse med reglerne for beskatningsstedet for ydelser, og for det andet fremlagde den mulige løsningsmodeller.

Kommissionen lagde i dokumentet vægt på, at det er et af momsens hovedprincipper, at den skal tilfalde det medlemsland, hvor varen eller ydelseren faktisk er forbrugt. Kommissionen skelnede i sit arbejdsdokument mellem ”erhverv til erhverv ydelser” (business to business = B2B) og ”erhvervs til forbruger ydelser” (business to consumer = B2C).

Kommissionen anfører, at der ikke blandt medlemslandene på mødet den 24. september 2002 var den store entusiasme for på nuværende tidspunkt at ændre reglerne om leveringssted radikalt. Imidlertid blev det accepteret, at der er brug for visse ændringer i forbindelse med reglerne for leveringsstedet for ”erhverv til erhverv ydelser”.

For så vidt angår reglerne for leveringsstedet for ”erhverv til forbruger ydelser” anfører Kommissionen i rapporten, at et klart flertal af medlemslandene ikke ønsker at ændre reglerne på nuværende tidspunkt. Imidlertid vil man i forbindelse med evaluering af den særlige ordning for e-handelsydelser, der blev vedtaget den 7. maj 2002 for en 3-årig forsøgsperiode, være nødt til at genoverveje spørgsmålet om leveringssted for ”erhverv til forbruger ydelser”.

Kommissionen konkluderer i rapporten, at den i den nærmeste fremtid vil koncentrere sig om at modernisere reglerne for leveringssted for ”erhverv til erhverv ydelser”.

- Kommissionen vil derfor fortsætte drøftelserne i Arbejdsgruppe Nr. 1 senere på året, idet der fokuseres på de problemer, der er blevet identificeret vedrørende ”erhverv til erhverv ydelser”, herunder grænseoverskridende leasing af transportmidler.
- Herefter håber Kommissionen at være i stand til at fremsætte forslag om ændringer af artikel 9 i 6. momsdirektiv i løbet af næste år (2003).

- Kommissionen vil desuden overveje reglerne for leveringsstedet i forbindelse med ”erhverv til forbruger ydelser” i forbindelse med den evaluering, som den skal lave i henhold til artikel 5 i e-handelsdirektivet.

3. Høring

Sagen har ikke været genstand for høring.

4. Nærheds- og proportionalitet

De konstaterede problemer i forbindelse med reglerne om leveringssted for ydelser, herunder problemet med grænseoverskridende leasing af transportmidler, kan kun løses på fællesskabsplan.

5. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle virkninger

Eventuelle kommende ændringer i reglerne for leveringsstedet for ydelser vil betyde, at ydelserne i større udstrækning end i dag momsbeskattes i forbrugslandet. Hvorvidt dette vil være provenuneutralt eller give et samlet merprovenu eller provenutab kan der kun foretages et skøn over, når selve de konkrete ændringer er kendt. Eventuelle ændringer i reglerne for leveringssted for ydelser vil derudover skulle gennemføres i national ret og momsloven vil derfor skulle ændres.

6. Samfundsøkonomiske virkninger

Ændrede regler for beskatningsstedet for ydelser skønnes ikke at ville få nævneværdige samfundsøkonomiske konsekvenser.

7. Tidligere forelæggelser

Sagen om fremme af en løsning på problemet med grænseoverskridende udlejning af transportmidler blev forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN den 4. juni 2002.

Administrativt momssamarbejde

1. Baggrund

Der findes i dag to forskellige retsgrundlag, som giver mulighed for administrativt samarbejde mellem medlemslandene på momsområdet.

Direktiv 77/799/EØF blev oprindeligt udtænkt med henblik på udveksling af oplysninger i forbindelse med direkte skatter. Direktivet blev udvidet til at omfatte moms i 1979, men der blev ikke fastsat specifikke bestemmelser.

Forordning 218/92 blev vedtaget for at supplere direktivet, idet overgangen til det indre marked i 1993 nødvendiggjorde et intensiveret system for udveksling af oplysninger om levering og erhvervelse af varer inden for Fællesskabet. Den vigtigste del af forordningen er den etablerede elektroniske database (VIES-systemet) og automatisk meddelelse til alle de andre medlemslande om den samlede mængde leveringer inden for EU til afgiftspligtige samt de tilsvarende momsregistreringsnumre. Herudover indeholder forordningen bestemmelser om anmodning om mere specifikke oplysninger.

En rapport fra Kommissionen af 28. januar 2000 i henhold til artikel 14 i forordning 218/92 og artikel 12 i forordning 1553/89, samt arbejdet i Rådets ad hoc-gruppe for skattesvig viser imidlertid, at der er behov for at styrke det administrative samarbejde.

Kommissionen peger i begrundelsen til nærværende forslag på svagheder såvel i forordning som i direktivet samt i samspillet mellem de to regelsæt.

Kommissionen har derfor foreslået, at der skabes én retlig ramme for det gensidige samarbejde mellem medlemslande på momsområdet, og at den ny forordning, erstatter, styrker og moderniserer bestemmelserne i den gældende forordning samt omfatter bestemmelserne fra direktivet.

2. Forslagets indhold

På denne baggrund fremsatte Kommissionen den 18. juni 2001 forslag til ny forordning om administrativt samarbejde på momsområdet og forslag om at moms udelukkes fra anvendelsesområdet i direktiv 77/799/EØF.

Det overordnede formål med forslaget er at forbedre indsatsen mod momssvig ved at udbygge samarbejdet mellem de administrationer, der er ansvarlige for momskontrollen, således at grænserne mellem skatte- og afgiftsforvaltningerne ophæves, og embedsmændene i højere grad arbejder sammen, som om de tilhørte en og samme forvaltning.

Gennemgangen af forslaget indhold nedenfor er baseret på det seneste danske kompromisforslag, og beskriver de væsentligste elementer af forslaget til ny forordning (også artikelhenvisningerne).

1. Decentralisering af det administrative samarbejde (specielt artikel 3).

Udover gældende bestemmelser for det centraliserede samarbejde mellem medlemslandenes kompetente myndigheder foreslås indsat bestemmelser om muligheder for etablering af direkte kontakt mellem landenes kontrolanter eller enheder for svigbekæmpelse.

Forslaget skaber således en retlig ramme for et decentraliseret samarbejde og sikrer samtidig, at det eksisterende centrale samarbejde, blandt andet mellem de etablerede centrale forbindelseskontorer, stadig spiller en vigtig rolle.

2. Mere bindende regler for samarbejde efter anmodning (artikel 5 – 10).

Det foreslås, at der ud over de gældende bestemmelser om anmodning om oplysninger i enkeltsager, indsættes regler for anmodning om administrative undersøgelser. Bestemmelsen åbner mulighed for, at et medlemsland ud over anmodning om konkrete oplysninger, til brug for sin egen undersøgelse af overtrædelser, kan bede et andet medlemsland foretage en videre undersøgelse og indsamling af bevismateriale.

I forordningen i dag er der fastsat en frist på 3 måneder til at meddele oplysninger på anmodninger om oplysninger. Denne frist udvides til at omfatte alle anmodninger, herunder også anmodninger om administrative undersøgelser. Herudover indsættes en bestemmelse om, at i tilfælde, hvor de pågældende oplysninger allerede er til den bistandssøgte myndigheds rådighed, nedsættes fristen til en måned.

3. Samtidige kontroller (artikel 12 og 13)

Medlemslande kan i dag, hvis de ønsker det, anvende samtidig kontrol - også kaldet simultan kontrol (det vil sige, kontrol i to eller flere medlemslande samtidig i forbindelse med sager om grænseoverskridende svig). Der foreslås indsat en bestemmelse om, at medlemslandene principielt gennemfører samtidig kontrol, hver gang en sådan kontrol forekommer at være mere effektiv end en national kontrol.

4. Udveksling af oplysninger uden forudgående anmodning (artikel 17 – 21).

Medlemslandene kan i dag, hvis de ønsker det, udveksle oplysninger spontant eller automatisk. Der gøres imidlertid kun sjældent brug af disse muligheder. Det foreslås, at der indsættes bestemmelser som skal sikre en øget brug af automatisk udveksling af oplysninger (oplysninger indsamles og afgives med visse intervaller eller løbende, når de haves af medlemslandene). Det foreslås, at kategorier af oplysninger, tidsintervaller og øvrige praktiske foranstaltninger fastlægges inden for rammerne af den udvalgsprocedure, der foreslås overført fra den gældende forordning. Det fore-

slås endvidere, at medlemslandene kan undlade at deltage i udvekslingen af de kategorier af oplysninger som de enten ikke kan eller vil udveksle (f.eks. kan det være uinteressant for visse lande at deltage i automatisk udveksling af oplysninger om grænseoverskridende handel med lystfartøjer).

5. Kommissionens rolle (specielt artikel 35).

Den nuværende forordning indeholder alene bestemmelser om medlemslandenes gensidige samarbejde.

Forslaget giver Kommissionen en rolle som den, der skal drage omsorg for, at det administrative samarbejde fungerer godt, men giver den ikke opgaver i praksis med hensyn til opsøgning og bekæmpelse af svig. Medlemslandene har det umiddelbare ansvar for, at momssystemet kan fungere, mens Kommissionen efter forslaget optræder som koordinator og ansporer til aktioner på området.

6. Udveksling af oplysninger med tredjelande (artikel 36).

Det præciseres at forordningen for fremtiden også kan anvendes i forbindelse med oplysninger modtaget fra eller givet til 3. lande, i den udstrækning aftaler med disse 3. lande tillader dette.

7. Legal gensidighed (artikel 41, stk. 3).

Der foreslås indsat en bestemmelse om, at et medlemsland kan nægte at efterkomme en anmodning om oplysninger, som den anmodende myndighed i henhold til den nationale lovgivning ikke selv ville kunne give de samme oplysninger.

8. Videregivelse til andre medlemslande af oplysninger indhentet efter anmodning (artikel 41, stk. 4).

Efter de gældende regler er der fastsat en procedure, i henhold til hvilken det er nødvendigt at indhente samtykke fra det medlemsland, som giver oplysningerne, således at disse kan stilles til rådighed for et andet medlemsland. For at undgå at dette forhindrer eller forsinker oversendelse af oplysninger til de medlemslande, der har brug for dem, foreslås det, at kravet om samtykke ophæves, idet der fremover alene skal foretages en forudgående information om oplysningernes videregivelse.

9. Hindringer for udveksling af personoplysninger (artikel 41, stk. 5).

Der foreslås, at medlemslandene skal ophæve visse begrænsninger i udvekslingen af personoplysninger, der i dag følger af reglerne om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger, i det omfang de vurderer dette nødvendigt for at kunne anvende forordningen korrekt.

10. Det skal bemærkes, at forslagets kapitel V om det elektroniske informationssystem VIES samt reglerne i kapitel VI om administrativt samarbejde.

bejde vedrørende transaktioner omfattet af den specielle momsordning for elektronisk handel, ikke foreslås ændret væsentligt.

11. Som sagt indebærer forslaget at alle regler om administrativt samarbejde på momsområdet samles i en forordning. Som konsekvens heraf foreslås det, at moms udelukkes fra direktivets anvendelsesområde.

12. Endelig foreslås det, at direktivets anvendelsesområde udvides til at omfatte gensidig bistand vedrørende beskatning af forsikringspræmier. Beskatning af forsikringspræmier blev i 2001 (direktiv 2001/44/EF) omfattet af direktiv 76/308/EØF om gensidig bistand i forbindelse med opkrævning og forventes desuden at blive omfattet af det kommende Fiskalis-program (program for seminarer, udvekslinger mv. på især moms- og punktafgiftsområdet).

3. Retsgrundlag

Som retsgrundlag blev oprindeligt foreslået Traktatens art. 95 (kvalificeret flertal og fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet). Der er efterfølgende opnået enighed om, at retsgrundlaget for forordningen skal være Traktatens artikel 93, og for ændringen af direktivet skal det være artikel 93 og 94. Det betyder, at forslagene ikke længere skal vedtages i fælles beslutningsprocedure med Europa-Parlamentet, men vedtages af Rådet med enstemmighed (Europa-Parlamentet skal kun høres om forslagene).

4. Høring

Forslaget vedrører det administrative samarbejde mellem medlemslandenes kompetente myndigheder og mellem myndighederne og Kommissionen. Høring af erhvervslivet er derfor skønnet uforholdende.

5. Nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet

Forlaget omtaler ikke disse principper, da der er tale om et samarbejde mellem myndigheder.

6. Samfundsøkonomiske og statsfinansielle konsekvenser

Forslaget forventes at virke svigbekæmpende og herved at indebære et vist begrænset merprovenu til staten.

En bedre svigbekæmpelse må endvidere antages at være til fordel for de lovlydige erhvervsdrivende, idet svig kan udgøre en konkurrencefordrejning.

7. Administrative konsekvenser

Intensiveringen af udvekslingen af oplysninger på momsområdet skønnes at indebære øgede administrative udgifter i Told*Skat. Et konkret skøn er endnu ikke foretaget.

8. Lovgivningsmæssige konsekvenser

De hidtil gældende regler i forordning 218/92 om administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter (moms) er umiddelbart gældende i Danmark. Den nye forordning vil ligeledes være umiddelbart gældende, og således ikke have lovgivningsmæssige konsekvenser.

Reglerne i direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter blev gennemført i dansk ret ved lov nr. 635 af 13. december 1978 om gensidig bistand inden for området direkte skatter mellem stater, der er medlem af De Europæiske Fællesskaber. Denne lov trådte i kraft den 1. januar 1979.

Loven er stadig gældende og i henhold til lovens §§ 2, 4, og 5 er der udstedt en bekendtgørelse, nr. 965 af 5. december 1986.

Da direktivet blev udvidet i 1979 til at omfatte moms, blev dette gennemført ved Skatte- og Afgiftsministeriets bekendtgørelse nr. 6 af 2. januar 1981. Denne bekendtgørelse er senere ophævet og erstattet af bekendtgørelse 956 af 5. december 1986 i forbindelse med Grækenlands, Spaniens og Portugals indtrædelse i Fællesskabet. Den foreslåede ændring af direktiv 77/799/EØF vil derfor kræve bekendtgørelsesændring.

9. Tidligere forelæggelser i Folketingets Europaudvalg

Grundnotat blev oversendt den 23. juli 2001 (Alm. del - bilag 715) og udvalget blev endvidere orienteret om sagen forud for ECOFIN den 4. juni 2002, hvor der var en generel debat om administrativt samarbejde på dagsordenen. Udvalget gav i forbindelse med ECOFIN-mødet mandat til at Danmark kunne støtte en Rådskonklusion om, at der skal arbejdes for at forslaget om administrativt samarbejde på momsområdet kan vedtages inden 1. april 2003.

Dagsordenspunkt 3: Forberedelse af dialog med kandidatlande

Baggrund og indhold

Formålet med dialogen mellem EU og kandidatlandene er dels at lette kandidatlandenes optagelse i EU, dels at give disse mulighed for at forberede sig på teknisk og administrativt at deltage i koordinationen af den økonomiske politik blandt medlemslandene i EU. Der er enighed i EU om, at der ikke i denne forbindelse er tale om nye betingelser.

På mødet den 5. november ventes ECOFN-ministrene og kandidatlandenes ministre at drøfte tre udvalgte temaer samt fælles konklusioner. De tre økonomiske temaer, som ministrene ventes at drøfte, er de finanspolitiske rammer, penge- og valutakurspolitik og udfordringer i relation til arbejdsløshed. Alle temaerne vil i givet fald blive drøftet med udgangspunkt i kandidatlandenes økonomiske og strukturelle situation.

Det ventes, at fælles konklusioner vil lægge op til en fortsættelse af overvågningen af kandidatlandenes økonomi, budget- og finanspolitikker samt evalueringen af kandidatlandenes økonomiske programmer (Pre-Accession Economic Programmes) i perioden op til udvidelsen samt efter denne for de lande, der ikke afsluttes forhandlinger med inden udgangen af 2002. Eventuelle konklusioner ventes endvidere at foreslå, at der udarbejdes et papir, der redegør for, hvordan kandidatlandene bedst og hurtigst muligt kan blive integreret i EU's eksisterende økonomisk-politiske koordination og i de finanspolitiske overvågningsprocesser.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Der er ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser af dialogmødet med kandidatlandene, eller af eventuelle fælles konklusioner.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Optagelsen af kandidatlandene i EU foregår efter forhandlinger mellem EU og de respektive lande. Det er derfor også naturligt, at den makroøkonomiske dialog med kandidatlandene føres på EU-niveau.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere være forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 4: Strømlining

1. Baggrund

Det Europæiske Råd i Barcelona opfordrede Rådet og Kommissionen til at strømline de relevante processer, således at der fokuseres på gennemførelse snarere end på en årlige opstilling af retningslinjer, og besluttede, at tidsplanerne for vedtagelse af de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer og den årlige beskæftigelsespakke skal synkroniseres snarest muligt.

Det danske formandskab prioriterer en effektiv opfølgning på Barcelona-konklusionerne vedrørende strømlining af processerne.

Strømlining blev drøftet på det uformelle ECOFIN i København den 6.-7. september 2002, hvor der var en første orienterende debat på baggrund af en præsentation af det danske formandskabs papir om strømlining af 29. august 2002 og Kommissionens meddelelse af 3. september 2002 (Communication from the Commission on Streamlining the Annual Economic and Employment Policy Co-ordination Cycles). Begge disse papirer udgør fortsat grundlaget for det videre arbejde med strømlining. ECOFIN anmodede på rådsmødet den 8. oktober 2002 den Økonomiske og Finansielle Komité (EFC) og den Økonomisk-Politiske Komité (EPC) om at fortsætte deres arbejde med strømlining og at præsentere en interimrapport på ECOFIN den 5. november med henblik på enighed om en endelig rapport på ECOFIN den 3. december.

2. Indhold

ECOFIN ventes på rådsmødet den 5. november at tiltræde den rapport, som ventes udarbejdet af EFC og EPC ultimo oktober på grundlag af formandskabets papir og Kommissionens meddelelse.

På baggrund af drøftelserne i ECOFIN samt EFC og EPC ventes det, at der i EFC's og EPC's rapport til ECOFIN den 5. november vil blive lagt op til følgende:

- *Fokus på det mellemlange sigt:* De overordnede økonomisk-politiske retningslinjer (BEPG) skal fokusere på den mellemfristede økonomisk-politiske strategi. Der skal derfor kun udarbejdes helt nye BEPG hvert tredje år. Opdateringerne af BEPG i de mellemliggende år skal være strengt begrænsede og tage højde for den økonomiske situation og fokusere på de vigtigste udfordringer m.h.t. implementeringen af den økonomisk-politiske strategi i det kommende år.
- *Fokus på implementering:* For at øge fokus på implementering skal ECOFIN involveres mere i den årlige overvågning af landenes implementering af retningslinjer. ECOFIN har som intention årligt at vedtage rådskonklusioner på baggrund af Kommissionens rapport om im-

plementering af de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer. Konklusionerne vil udgøre et input til oplægget vedrørende de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer ("Key Issues Paper") til forårstopmødet.

- *Forberedelse af forårstopmøder:* ECOFIN ventes at anbefale - m.h.p. at sikre en bedre forberedelse af forårstopmøderne - at Kommissionen fremlægger sin synteserapport vedrørende forårstopmødet og de relevante implementeringsrapporter så tidligt som muligt i januar hvert år.
- *Landenes afrapportering om implementering:* ECOFIN ventes at anbefale, at landenes rapporter om implementering i relation til de forskellige processer (Cardiff-rapporterne, de nationale handlingsplaner for beskæftigelse og de nationale handlingsplaner om social inklusion) skal fremlægges i én samlet pakke tidligt i efteråret, mens stabilitets- og konvergensprogrammerne fremlægges separat på grund af deres relation til de nationale budgetprocedurer.
- *BEPG's rolle i forhold til andre retningslinjer/processer:* BEPG er ifølge traktaten det overordnede instrument for politikkoordinationen. BEPG giver den overordnede orientering for medlemslandenes og fællesskabets økonomiske politikker og er retningsgivende for de andre processer, herunder Cardiff og Luxembourg, der behandler deres respektive områder i detaljer. En forøgelse af antallet af processer skal undgås.

Det ventes, at der efter ECOFIN den 5. november vil blive søgt udarbejdet en fælles udtalelse eller rapport fra ECOFIN og Rådet (beskæftigelses- og socialministre) med henblik på vedtagelse på de to rådsformationers respektive møder den 3. december, og at den fælles udtalelse eller rapport vil redegøre for rådsformationernes stillingtagen til indholdet af en strømning af processerne for politikkoordination i lyset af formandskabets papir og Kommissionens meddelelse.

3. Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ikke statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

4. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Arbejdet med strømning vedrører ændringer af procedurerne i relation til politikkoordinationen i EU, der må gennemføres på fællesskabsniveau.

5. Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Interimsrapporten om strømning af processerne har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. ECOFIN's første orienterede debat om strømning blev forelagt Folketingets Europaudvalg forud for Rådsmødet den 8. oktober 2002.

Dagsordenspunkt 5: Iværksættelse af proceduren vedrørende uforholdsmæssigt store underskud for Portugal

Baggrund og indhold

Portugal havde i 2001 et underskud på de offentlige finanser på 4,1 % af BNP, og forventer et underskud på 2,8 % af BNP for 2002.

Kommissionen har i overensstemmelse med traktaten og stabilitets- og vækstpagten iværksat proceduren vedrørende uforholdsmæssigt store underskud i forhold til Portugal. Dette skyldes, at Portugals offentlige budgetunderskud på 4,1 pct. af BNP i 2001 udgør en overskridelse af referencerværdien på 3 pct. af BNP, som ikke er en følge af en usædvanlig begivenhed uden for landets kontrol eller et alvorligt økonomisk tilbageslag. Underskuddet er i høj grad af strukturel karakter og skyldes overskridelser af budgetterede mål for både udgifts- og indtægtssiden. Den Økonomiske og Finansielle Komité (EFC) har fremlagt en udtalelse, der støtter vurderingen af, at der er tale om et uforholdsmæssigt stort underskud.

Kommissionen har den 16. oktober fremlagt sin udtalelse til Rådet, hvor den henstiller Rådet om, at det bør fastslå, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort budgetunderskud i Portugal. I overensstemmelse med traktaten har Kommissionen derfor fremlagt henstilling til Rådet med henblik på Rådets henstilling til Portugal, om at bringe den nuværende situation med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør hurtigst muligt og senest i 2003.

Kommissionen foreslår således at det henstilles, at Portugal skal implementere de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at underskuddet klart reduceres til under 3% af BNP i 2003, og at den offentlige gældskvote holdes under referenceværdien på 60% af BNP. I den henseende henstilles det, at den portugisiske regering senest den 5. marts 2003, dvs. 4 måneder efter en henstilling fra ECOFIN den 5. november, skal have truffet alle nødvendige foranstaltninger.

Hvis Portugal ikke efterkommer henstillingen, kan ECOFIN indenfor en måned efter den 5. marts 2003 pålægge Portugal at indføre virkningsfulde foranstaltninger. Hvis Portugal herefter stadig ikke efterkommer dette pålæg kan ECOFIN inden for 2 måneder pålægge Portugal en sanktion, bestående af en rentefri deponering - der afhænger af underskuddet størrelse, dog højst 0,5 pct. af BNP - som efter to år kan konverteres til en bod. Proceduren vil omvendt kunne stoppes primo 2003, hvis ECOFIN på baggrund af de faktiske budgettal for 2002 afgør, at det uforholdsmæssigt store underskud er blevet korrigeret.

Portugal skønner, at budgetunderskuddet vil udgøre 2,8 pct. af BNP i 2002, og det foreløbige budget for 2003 indebærer et underskud på 2,4

pct. af BNP. Den portugisiske regering er fast besluttet på at holde budgetunderskuddet på under 3 pct. af BNP i 2002 og har for at nå dette mål gennemført en række tiltag, herunder øget udgiftskontrol. Kommissionen vurderer imidlertid, at der er risiko for, at budgetsaldoen også i 2002 vil overskride 3 pct. af BNP, med mindre der træffes ekstraordinære tiltag i Portugal.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Der er ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser af proceduren vedr. uforholdsmæssigt stort budgetunderskud i Portugal.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Finanspolitik er det enkelte medlemslands eget ansvar inden for rammerne af traktatens bestemmelser om finanspolitik samt stabilitets- og vækstpagten. Medlemslandene skal på grund af den gensidige påvirkning mellem landenes økonomier betragte deres økonomiske politik som et spørgsmål af fælles interesse og samordne dem i ECOFIN-rådet. I henhold til artikel 104 i traktaten og stabilitets- og vækstpagten skal medlemslandene undgå uforholdsmæssigt store budgetunderskud, for at bidrage til en stabilitetsorienteret makroøkonomisk politik med henblik på at sikre prisstabilitet og skabe betingelser for en stærk og bæredygtig vækst.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg har ikke tidligere modtaget notat om proceduren vedr. et uforholdsmæssigt stort budgetunderskud i Portugal. Folketingets Europaudvalg har forud for ECOFIN den 12. februar 2002 modtaget information vedr. den seneste opdatering af Portugals stabilitetsprogram.

Dagsordenspunkt 6: EIB

Baggrund og Indhold

EIB's nuværende organisationsstruktur og opgaver

EIB er oprettet ved etableringen af Det Europæiske Fællesmarked med det formål at fremme den økonomiske udvikling i medlemslandene. Bankens primære udlånsaktiviteter er til mindre udviklede regionale områder.

EIB's øverste organ er *Styrelsesrådet* (Board of Governors), der består af økonomi- og finansministre fra hvert land. For nogle spørgsmål er der foreskrevet enstemmighed eller kvalificeret flertal vægtet efter rådsreglerne (traktatens § 205, som tildeler de enkelte lande stemmewægte), men ellers træffes beslutninger efter en dobbelt majoritetsregel: Flertal af medlemmer repræsenterende mindst 50% af den tegnede kapital; dette er fx tilfældet for ændringer af bestyrelsens forretningsorden.

Bestyrelsen (Board of Directors) består af 25 medlemmer (embedsmænd på afdelingschefniveau) og 13 stedfortrædere. De fire store lande (England, Frankrig, Italien og Tyskland) har hver tre medlemmer og to stedfortrædere, de øvrige lande hvert ét medlem, bortset fra Spanien, der har to. Fire stedfortrædere nomineres af fire landegrupper: Benelux, Danmark/-Grækenland/Irland, Spanien/Portugal og Finland/Sverige/Østrig.

EU-kommissionen er repræsenteret med et medlem og en stedfortræder. For nogle beslutninger er foreskrevet kvalificeret majoritet på mindst 17 medlemmer, men almindeligvis er simpel majoritet på 13 tilstrækkeligt.

Direktionen (Management Committee) består p.t. af 8 medlemmer (embedsmænd udpeget for flerårige perioder), hvoraf 4 nomineres af de store lande og 4 af de nævnte landegrupper. De store lande har i adskillige tilfælde ladet et medlem sidde i mere end én periode. Landegrupperne anvender forskellige rotationssystemer.

For Danmark/Grækenland/Irland er i juni 2000 startet en ny rotationsperiode på 3 x 4 år. Der er ingen regler for stemmeafgivning i direktionen. Beslutninger synes at blive truffet på kollegium-basis, det vil sige, at man udadtil står fælles om beslutningerne. Styrelsesrådet kan med enstemmighed ændre antallet af medlemmer i direktionen.

Revisionskomiteen (Audit Committee) består af tre medlemmer og p.t. en observatør (i praksis med samme rettigheder som medlemmerne), der nomineres af de fire landegrupper, og hvor formandsposten roterer hvert år.

Baggrund

På det uformelle ECOFIN den 6.-7. september 2002 blev det besluttet, at der efter grundig behandling i EFC skulle stræbes efter på ECOFIN den

5. november 2002 at nå til enighed vedrørende organisationsændringer af EIB.

Organisationsændringerne skal ses i lyset af EU-udvidelsen, som indebærer, at de nye lande bliver medlemmer af EIB. Medlemskabet rejser derfor spørgsmål om de nye landes kapitalindskud i EIB samt sammensætningen af bankens styrelsesråd, bestyrelse og direktion.

På EIB's bestyrelsesmøde den 19. september 2002 samt på møder i EFC den 2. oktober og den 23. oktober blev et foreløbigt udkast fra EIB's direktion vedrørende organisationsændringerne drøftet. Udkastet indeholdt følgende punkter:

- Sammensætning af Styrelsesrådet, herunder udvidelse af kapitalgrundlaget.
- Udvidelse af bestyrelsen
- Indførelse af dobbelt majoritet ved stemmeafgivning i bestyrelsen.
- Udvidelse af direktionen.
- Rotationsordning for medlemmer af revisionskomiteen.

Konkret ventes EIB's direktions forslag at indeholde følgende:

Styrelsesrådet.

Styrelsesrådet foreslås forøget med et medlem pr. nyt land, hvilket følger tidligere udvidelser.

Kapitalindskud

Det forventes at det bliver foreslået, at de enkelte nye medlemslandes indbetalinger i EIB sættes i forhold til landenes BNP for EU-25. Et forslag som dette vil også være i overensstemmelse med tidligere udvidelser.

Bestyrelsen.

EIB's direktion foreslår, at hvert land plus Kommissionen tildeles et bestyrelsesmedlem, således at bestyrelsen får i alt 26 medlemmer.

EIB foreslår derfor, at der indføres stemmevægte baseret på kapitalandelen med dobbelt majoritet, således at beslutninger kun kan træffes, hvis et flertal af medlemmerne stemmer for, og de samtidig holder mindst 50% af kapitalen. Et kvalificeret flertal vil dog kræve 18 stemmer og mindst 68% af kapitalen.

Stedfortrædergruppen foreslås forøget fra 13 til 17 efter udvidelsen.

Direktionen

Direktionen foreslås udvidet med et medlem fra 8 til 9 til de nye medlemslande.

I henhold til tidligere udvidelser skulle direktionen have være udvidet med to medlemmer til 10.

Udvidelsen med et medlem er et kompromis imellem de lande (primært de større), som ønsker en lille direktion på ca. tre medlemmer, og de lande (primært de små), som ønsker en udvidelse på to medlemmer til 10.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Der er ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

EIB's beslutningsstruktur skal tilpasses som følge af EU-udvidelsen. Efter EU-udvidelsen vil en større del af EIB's långivning gå til de nye lande hvilket vil medføre større økonomisk samarbejde mellem de eksisterende EU-lande og de nye EU-lande.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 7: **Opfølgning på Verdenstopmødet om bæredygtig udvikling**

Baggrund og indhold

Verdenstopmødet om bæredygtig udvikling blev afholdt den 24. august til 4. september 2002 i Johannesburg med deltagelse af stats- og regeringschefer. Topmødet resulterede i dels vedtagelse af en politisk erklæring og en handlingsplan, dels indgåelse af partnerskaber.

Handlingsplanen indeholder initiativer og målsætninger inden for følgende overordnede områder: Fattigdomsbekæmpelse, bæredygtig forbrug og produktion, beskyttelse af naturressourcer, globalisering, sundhed, bæredygtig udvikling i små ø-stater, der er udviklingslande, bæredygtig udvikling i Afrika og andre regioner, midler til gennemførelse, herunder finansiering, samt institutionelle rammer for bæredygtig udvikling.

EU's forhandlingsposition til Verdenstopmødet blev endeligt fastlagt på DER Sevilla og forinden koordineret på rådsmødet (GAC) den 17. juni 2002. Grundlaget herfor er rådskonklusionerne fra rådsmødet (miljø) den 4. marts, rådskonklusionerne fra rådsmødet (udvikling) den 30. maj samt bidrag fra rådsmødet (ECOFIN) den 4. juni 2002.

Blandt EU's bidrag til topmødet er desuden beslutningen fra Det Europæiske Råd i Barcelona om, at de medlemsstater, der endnu ikke har opfyldt målsætningen om at yde 0,7% af BNI i udviklingsbistand, vil forøge deres udviklingsbistand til mindst 0,33% i 2006 med henblik på at opnå et kollektivt EU-gennemsnit på 0,39 i 2006.

Også på ASEM Finansministermødet den 5.-6. juli 2002 i København berørtes Verdenstopmødet. I sluterklæringen bekræftes vigtigheden af at mobilisere international privat finansiering af bæredygtig udvikling samt at øge og forbedre effektiviteten af officiel udviklingsbistand, idet det samtidig understreges, at de finansielle forpligtelser, der indgås i Johannesburg, bør holdes inden for rammerne af forpligtelserne indgået på konferencen om finansiering af udvikling i marts 2002 i Monterrey.

Rådet (GAEC) den 30. september 2002 vedtog konklusioner om opfølgning på Verdenstopmødet, herunder opfølgning i EU. I rådskonklusionerne opfordres øvrige rådsformationer til at vurdere de indgåede forpligtelser i handlingsplanen i forhold til egne ansvarsområder, at vurdere hvorledes der kan følges op herpå samt at rapportere tilbage herom til Rådet (GAEC) forud for dets møde den 18. november 2002. Rådet (landbrug og fiskeri) den 14.-16. oktober og Rådet (miljø) den 17. oktober 2002 har allerede vedtaget rådskonklusioner om opfølgning på Verdenstopmødet.

Dette skal ses som et led i forberedelsen af Det Europæiske Råds forårsmøde i 2003, hvor EU's strategi for bæredygtig udvikling og opfølgning på Verdenstopmødet ventes at være på dagsordenen, og som et bidrag til udviklingen af EU's strategi for bæredygtig udvikling samt Cardiff-processen for sektorintegration af miljø og bæredygtig udvikling

På mødet den 18. november vil Rådet (GAEC) vurdere bidragene fra de øvrige rådsformationer og gennemførelsen af forpligtelser indgået på Monterrey-konferencen med henblik på vedtagelse af konklusioner om proceduren frem til Det Europæiske Råds forårstopmøde i 2003 og igangsættelse af udarbejdelse af en EU-plan for opfølgning og gennemførelse af indgåede forpligtelser.

På den baggrund ventes Rådet (ECOFIN) den 5. november 2002 at vedtage rådskonklusioner om ECOFIN's bidrag til EU-opfølgningen på Verdenstopmødet og Monterrey-konferencen.

I rådskonklusionerne fra Rådet (ECOFIN) den 5. november 2002 ventes resultatet af Verdenstopmødet at blive hilst velkommen, ECOFIN-synspunkter og prioriteter ventes at blive fremlagt, initiativer og målsætninger i handlingsplanen, der vedrører ECOFIN, ventes at blive identificeret og ECOFIN-opfølgning heraf ventes blive skitseret.

Det er hovedsageligt initiativer og målsætninger inden for de overordnede områder globalisering, midler til gennemførelse, herunder finansiering, og institutionelle rammer for bæredygtig udvikling, der vedrører ECOFIN, og hvor ECOFIN kan bidrage med opfølgning. Hertil kommer det overordnede område bæredygtig forbrug og produktion, som ECOFIN har interesse i.

For så vidt angår *globalisering*, ventes rådskonklusionerne bl.a. at anerkende et åbent og retfærdigt multilateralt handels- og finansielt system med øget adgang for udviklingslande som en forudsætning for bæredygtig udvikling og fattigdomsbekæmpelse. Der ventes udtrykt støtte til den "udviklingsrunde", der blev igangsat på WTO-konferencen i Doha i efteråret 2001. Samtidig ventes det fremhævet, at bæredygtige struktur- og makroøkonomiske politikker og et godt investeringsklima er de væsentligste forudsætninger for at kunne tiltrække private investeringer. Endvidere ventes rådskonklusionerne at pege på vigtigheden af bekæmpelse af misbrug af det internationale finansielle system, herunder finansiering af terrorisme og hvidvask, ved bl.a. at styrke de internationale finansielle institutioner.

For så vidt angår *midler til gennemførelse, herunder finansiering*, ventes rådskonklusionerne bl.a. at hilse resultatet fra Verdenstopmødet, der holder sig inden for rammerne af Monterrey-aftalen, velkommen og at anerkende behovet for mobilisering af private og offentlige ressourcer, i overensstemmelse med Monterrey-aftalen og konklusionerne fra Det Europæi-

ske Råd i Barcelona. Rådskonklusionerne ventes at identificere udviklingslandene som de hovedansvarlige for fattigdomsbekæmpelse og bæredygtig udvikling, herunder ved deres anerkendelse af behovet for sunde strukturelle og makroøkonomiske politikker, god regeringsførelse og fattigdomsbekæmpelse.

For så vidt angår *institutionelle rammer for bæredygtig udvikling*, ventes rådskonklusionerne at udtrykke støtte til en højere grad af integration af bæredygtig udvikling i multilaterale udviklings- og internationale finansielle institutioners arbejde og til et styrket samarbejde om bæredygtig udvikling mellem FN-systemet og internationale finansielle institutioner.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

En vedtagelse af rådskonklusioner om ECOFIN-opfølgning er i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet, idet opfølgning på Verdenstopmødet kræver koordination, samarbejde og initiativer i EU.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

En vedtagelse af rådskonklusioner om ECOFIN-opfølgning på Verdenstopmødet vil ikke have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Danmark opfylder i forvejen FN's målsætning om at yde 0,7 pct. af BNI i udviklingsbistand.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

ECOFIN-opfølgning på Verdenstopmødet har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. EU-opfølgning på Verdenstopmødet blev forelagt Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (GAEC) den 30. september 2002. Rådet (landbrug og fiskeri)'s opfølgning på Verdenstopmødet blev forelagt Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 14.-16. oktober 2002. EU's strategi for bæredygtig udvikling, herunder Rådet (miljø)'s opfølgning på Verdenstopmødet, blev forelagt Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (miljø) den 17. oktober 2002.

Herudover er den eksterne dimension af EU's bæredygtighedsstrategi og forberedelsen af Verdenstopmødet blevet forelagt Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (miljø) den 7. marts 2001, rådsmødet (udvikling) den 31. maj 2001, rådsmødet (miljø) den 7. juni 2001, rådsmødet (udvikling) den 8. november 2001, rådsmødet (GAC) den 18.-19. februar 2002, rådsmødet (miljø) den 4. marts 2002, rådsmødet (GAC) den 11.-12. marts 2002, rådsmødet (GAC) den 13. maj 2002, rådsmødet (udvikling) den 30. maj 2002, rådsmøde (GAC) den 17. juni 2002, rådsmødet (GAEC) den 22.-23. juli 2002 samt Det Europæiske Råd i Göteborg den 15.-16. juni 2001, Det Europæiske Råd i Barcelona 15.-16. marts 2002 og Det Europæiske Råd i Sevilla den 21.-22. juni 2002.

A-punkter

Bekæmpelse af svig

1. Baggrund og indhold

På ECOFIN den 12. juli 2002 præsenterede Kommissionen sin beretning for 2001 om beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser og bekæmpelse af svig. ECOFIN tog Kommissionens præsentation af årsberetningen til efterretning og anmodede Coreper om at udarbejde udkast til råds-konklusioner til et senere ECOFIN. På denne baggrund forventes Rådet at vedtage konklusioner om Kommissionens beretning om bekæmpelse af svig på ECOFIN den 5. november 2002 eller på et senere rådsmøde. Sagen forventes behandlet som A-punkt.

Årsberetningen aflægges i henhold til EF-traktatens artikel 280, stk. 5, hvorefter Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne årligt aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om de foranstaltninger, der er truffet for at bekæmpe svig og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Fællesskabets finansielle interesser.

Årsberetningen om beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser og bekæmpelse af svig udarbejdes i et tæt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne, der først og fremmest finder sted i Det rådgivende koordineringsudvalg for bekæmpelse af svig (COCOLAF) og den herunder nedsatte Artikel 280-arbejdsgruppe.

Beretningen for 2001 er - på linje med sidste års rapport - inddelt i følgende tre hovedafsnit: En status over Fællesskabets aktiviteter, herunder eksempler på samarbejdet med medlemsstaterne, ansøgerlandene og tredjelande; en gennemgang af medlemsstaternes foranstaltninger i henhold til EF-traktatens artikel 280, navnlig for så vidt angår lovgivnings- og andre retlige initiativer og organiseringen af kontroltjenesterne; samt en statistisk oversigt over arten og omfanget af de forskellige typer af uregelmæssigheder fordelt på budgettets hovedområder.

I hovedafsnit I redegør Kommissionen for den aktuelle udmøntning af sin strategi og handlingsplan for beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser og bekæmpelse af svig. Det drejer sig om: Gennemførelsen af forebyggende foranstaltninger som eksempelvis svigsikring af lovgivningen og indgåelsen af offentlige kontrakter; etableringen af en "serviceplatform" hos Det europæiske kontor for bekæmpelse af svig (OLAF), der kan udbygge det praktiske samarbejde med medlemsstaterne; samt styrkelse af det strafferetlige samarbejde.

I hovedafsnit II gennemgås foranstaltninger truffet af medlemsstaterne i henhold til EF-traktatens artikel 280. Det drejer sig om: Den vigtigste udvikling på lovgivningsområdet; status vedrørende ratifikation af kon-

ventionen af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser og protokollerne hertil; koordinations- og samarbejdsmechanismer dels mellem de tjenester i den enkelte medlemsstat, der er ansvarlige for beskyttelsen af de finansielle interesser, og dels mellem medlemsstaternes kompetente tjenester; samt retsgrundlag for og organisering af inddrivelse af fordringer opstået som følge af uregelmæssigheder over for EU's budget.

I hovedafsnit III præsenteres statistikker og analyser baseret på medlemsstaternes indberetninger af uregelmæssigheder inden for de forskellige budgetområder (traditionelle egne indtægter, udgifter til landbrugs- og strukturfonde) og den finansielle opfølgning herpå. Overordnet set viser gennemgangen af de indberetninger, der er modtaget i 2001, at antallet af meddelelser om uregelmæssigheder er faldet i alle sektorer sammenlignet med år 2000. Dette gælder navnlig for egne indtægter og landbrug, men i langt mindre grad for strukturfondene. Samme tendens gør sig delvist gældende for de indberettede beløbs vedkommende. De beløbsmæssige følger af formodede eller konstaterede uregelmæssigheder på området egne indtægter er således faldet fra 527 mio. EUR i 2000 til 256 mio. EUR i 2001 og vedrørende EUGFL, Garantisektionen fra 474 mio. EUR i 2000 til 230 mio. EUR i 2001. Derimod er de indberettede beløb på strukturfondsområdet steget fra 114 mio. EUR i 2000 til 201 mio. EUR i 2001. Det bemærkes, at de nævnte beløbsstørrelser er forbundet med en vis usikkerhed grundet dels den noget forskelligartede indberetningspraksis hos medlemsstaterne, og dels den i 2001 stedfundne overgang fra manuel til elektronisk rapportering, hvilket har givet anledning til en række praktiske problemer. Endvidere bemærkes, at virkningen på EU's budget først kan gøres endeligt op, når det vides, hvor stor en del af de indberettede beløb, der inddrives som led i den finansielle opfølgning på sagerne.

2. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Forebyggelse og bekæmpelse af svig er et element i Kommissionens generelle indsats vedrørende sund finansforvaltning af EU's budget.

3. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Kommissionens beretning for 2001 om beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser og bekæmpelse af svig har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

4. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg (orientering) den 4. juli 2002 forud for møde i ECOFIN den 12. juli 2002. Kommissionens årsberetning for 2001 om beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser og bekæmpelse af svig blev fremsendt den 18. juli 2002.

Affaldsstatistik

KOM (2001) 737

1. Indhold

Kommissionen for de Europæiske Fællesskaber fremsatte sit oprindelige forslag, KOM(1999)31, d. 27. januar 1999. Dette forslag blev senere modificeret ved KOM(2001)137 fremsat d. 9. marts 2001, og igen ved ovennævnte KOM(2001)737 fremsat d. 10. december 2001.

Forordningsforslagets retsgrundlag er traktatens artikel 285. Forslaget behandles efter proceduren om fælles beslutningstagen, jf. traktatens artikel 251.

Forslaget er en opfølgning på Europa-parlamentets og Rådets afgørelse om revisionen af det femte miljøhandlingsprogram, hvoraf det fremgår, at Fællesskabet vil træffe foranstaltninger til at ajourføre og udvikle sin affaldshåndteringsstrategi.

Statistik om affaldshåndtering tilvejebringes i øjeblikket via en frivillig fælles OECD/Eurostat undersøgelse, som gennemføres hvert andet år. Det er Kommissionens vurdering, at undersøgelsen ikke tilvejebringer tilstrækkeligt sammenlignelige data, da den indeholder uklare definitioner og ikke anvender det europæiske affaldskatalog og dermed ikke pålægger medlemsstaterne til at etablere sammenlignelige affaldsstatistikker.

Kommissionens forslag har til formål at ensarte affaldsindberetningen generelt og tilvejebringe sammenhængende og sammenlignelige oplysninger om de affaldsmængder, der produceres, opdelt efter affaldstyper samt oplysninger om behandling af affald, opdelt efter affaldstyper og behandlingsform.

Oplysningerne kan tilvejebringes dels via administrative kilder, dels via spørgeskemaundersøgelser til affaldsproducenterne eller statistiske beregningsmetoder.

De tilvejebragte oplysninger skal bruges til at overvåge gennemførelsen af den politik for affaldshåndtering, som er fastsat i det femte miljøhandlingsprogram. Affaldshåndtering skal i henhold hertil ske i prioriteret rækkefølge for de opstillede principper: Affaldsforebyggelse, optimering af genanvendelse og sikker bortskaffelse.

Statistikken skal udarbejdes på baggrund af en aggregering af det europæiske affaldskatalogs (EAK) ca. 700 affaldstyper til 47 affaldstyper, jf. bilag III til forslaget. Der skal endvidere udarbejdes statistik vedrørende 2 temaer; "affaldsdannelse" og "nyttiggørelse og bortskaffelse af affald".

For affald fra landbrug, skovbrug og fiskeri, samt import/eksport af affald skal medlemsstaterne gennemføre obligatoriske pilotundersøgelser for at vurdere muligheden for at inkludere disse typer af oplysninger i statistikken.

På områderne emballageaffald og forbehandling af affald kan medlemsstaterne frivilligt deltage i pilotundersøgelser for at vurdere muligheden og relevansen af at inkludere disse oplysninger i statistikken. Resultaterne af pilotundersøgelserne kan udmønte forslag til ændringer af forordningen.

Statistik vedrørende "affaldsproduktion", jf. bilag I til forslaget, skal udarbejdes for hele økonomien, dvs. alle erhvervsgrupper samt husholdninger. Mængden af produceret affald skal opgøres efter affaldskategori og økonomiske aktivitet, herunder husholdninger. Der indberettes hvert andet år, 1. gang senest 30. juni 2006 for referenceåret 2004.

Statistik vedrørende "affaldsnyttiggørelse og -bortskaffelse", jf. forslagens bilag II, skal udarbejdes for alle økonomiske aktiviteter, hvori basale affaldsbehandlingsanlæg drives som enten hoved- eller biaktivitet. Mængden af affald skal opgøres efter affaldskategori og behandlingsform. Der indberettes hvert andet år, 1. gang senest 30. juni 2006 for referenceåret 2004.

Medlemsstaterne kan frit vælge, hvilken metode der anvendes til at tilvejebringe statistikken – administrative kilder eller spørgeskemaundersøgelser.

En tekniske række emner er endnu ikke afklarede, herunder procedure for overgangsperiode og undtagelsesbestemmelser, men skal inden det første referenceår på sædvanlig vis fastlægges i henhold til gældende procedure for forskriftskomiteen.

Kommissionen/Eurostat afholder primo november 2002 en workshop med henblik på at starte processen med at fastlægge gennemførelsesforanstaltninger.

2. Nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet

I følge Kommissionen kan tilvejebringelsen af en ramme for frembringelse af Fællesskabsstatistik vedrørende produktion, nyttiggørelse og bortskaffelse af affald bedst løses på fællesskabsplan. I forordningsforslaget understreges yderligere, at der i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet ikke gås ud over det, der er nødvendigt for opnåelse af forslagens formål.

Det vurderes, at forordningsforslaget er i overensstemmelse med henholdsvis nærheds- og proportionalitetsprincippet

3. Konsekvenser for Danmark

Lovgivningsmæssige konsekvenser:

Statistik om affaldsproduktion og -behandling er i Danmark reguleret af Affaldsbekendtgørelsen, som stiller krav om, at affaldsbehandlere en gang årligt skal indberette oplysninger om behandlingsform, transportør, affaldstype, affaldsfraktion, geografisk kilde, erhvervmæssig kilde og mængde af affald til Miljøstyrelsens ISAG-system, Informationssystem for Affald og Genanvendelse.

Med ændring af Affaldsbekendtgørelsen i juni 2000, blev den erhvervmæssige kilde "fremstillingsvirksomhed" opdelt på 11 brancher. Hermed kan de ønskede oplysninger om affaldsdannelse opgjort på økonomisk aktivitet (brancher) i forslagens bilag I tilvejebringes via ISAG.

Tilsvarende vil oplysningerne om nyttiggørelse og bortskaffelse af affald i bilag II kunne tilvejebringes via det eksisterende ISAG-system.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Virksomheder og offentlige eller private institutioner, der producerer og behandler affald

Forslaget forventes ikke at få økonomiske eller administrative konsekvenser for virksomheder, offentlige eller private institutioner, da de påkrævede oplysninger kan tilvejebringes via det eksisterende ISAG-system.

Staten

Forslaget forventes ikke at få økonomiske eller administrative konsekvenser for staten, da de påkrævede oplysninger kan tilvejebringes via det eksisterende ISAG-system og forordningen fremover vil erstatte den frivillige indberetning til det fælles EU og OECD spørgeskema om affaldsstatistik.

Beskyttelsesniveau:

Forslaget *per se* vil ikke påvirke beskyttelsesniveauet i Danmark eller Europa.

Implementeringen af forslaget vil imidlertid med tiden tilvejebringe et bedre overblik over affaldsproduktionen og -håndteringen i medlemslandene, hvilket vil forbedre beslutningsgrundlaget for tiltag overfor bl.a. industriens affaldsproduktion og muligheden for at følge virkningerne heraf.

4. Høring

KOM(2001)137 har været udsendt i høring i perioden 5. april til 20. april 2001 til 65 ministerier og organisationer, samt hos EF- specialudvalget vedrørende miljø fra d. 1. maj til d. 4. maj 2001.

I forbindelse med høringen indkom følgende høringssvar: *Kommunernes Landsforening og Affaldsteknisk Samarbejde* finder det positivt, at forslaget er forenklet og at data vil kunne tilvejebringes via ISAG. *DAKOFA* gør opmærksom på, at der skal arbejdes videre med konverteringstabellen i bilag III, så der tages højde for de seneste ændringer i Det Europæiske Affaldskatalog. *Affaldsteknisk Samarbejde og DAKOFA* mener, at forslaget vil medføre et behov for at anvende hele Affaldskataloget og foreslår desuden, at der anvendes samme aggregeringsniveau af affaldskategorierne i bilag I og II. *Affaldsteknisk Samarbejde* ser yderligere gerne at der også for data i bilag I indberettes hvert år. *Dansk Industri* finder det positivt, at der tilvejebringes ensartet registrering af affald i Europa, men grænsen for at undtage virksomheder bør hæves fra 10 til 20 ansatte og data bør indsamles via de grønne regnskaber fremfor ISAG.

5. tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Grundnotat vedrørende KOM(2001)137 er tilsendt Folketingets Europaudvalg den 8. maj 2001.

FATF-anbefaling om modforanstaltninger mod Nigeria og Ukraine

Indhold og baggrund.

FATF er et internationalt samarbejde, der udsteder retningslinier for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. FATF er forankret i OECD-regi. EU-landene og EU-kommissionen er medlemmer. Der er fastsat 40 anbefalinger til bekæmpelse af hvidvask. Anbefalingerne giver retningslinier for så vidt angår strafferetten og håndhævelse af denne på området, det finansielle system og regulering heraf, samt internationalt samarbejde. Et af FATF's arbejdsområder er bl.a. at fastlægge hvilke områder og territorier, der ikke samarbejder i bekæmpelsen af hvidvask af penge, og fastslå, hvilke modforanstaltninger der i den forbindelse skal iværksættes. Modforanstaltninger består primært i skærpet kontrol med betalingsoverførelser til de pågældende lande, eller til personer eller selskaber med tilknytning til landene.

På det fælles ECOFIN- og RIA-rådsmøde d. 16. oktober 2001 bekræftede ministrene vigtigheden af FATF's 40 anbefalinger og vedtog koordineret modforanstaltninger mod Nauru.

På FATF plenarforsamlingen d. 9. oktober 2002 enedes medlemslandene om at indføre modforanstaltninger mod Ukraine og Nigeria. Modforanstaltningerne vil træde i kraft over for begge lande fra den 15. december 2002 med mindre landene forinden vedtager omfattende lovgivning, der lever op til internationale standarder på hvidvaskområdet.

På rådsmødet (Ecofin) d. 5. november ventes behandlet et forslag til konklusioner, der udtrykker EU's støtte til FATF's beslutning og konstaterer, at EU-landene nationalt vil gennemføre FATF's modforanstaltninger.

Den danske lov mod hvidvask og finansiering af terrorisme, der blev vedtaget den 30. maj 2002, hjemler gennemførelse af FATF modforanstaltninger i Danmark.

Nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet

Forslagene anses ikke for stridende mod nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.

Høring

Der har ikke været gennemført høring.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Den danske lov mod hvidvask og finansiering af terrorisme, der blev vedtaget den 30. maj 2002, hjemler gennemførelse af FATF modforanstaltninger i Danmark jf. lov nr. 422 af 6. juni 2002. Vedtagelsen af Rådskonklusioner har således ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Tidligere forelæggelser

Forslaget om modforanstaltninger mod Ukraine og Nigeria har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. EU's støtte til FATF's arbejde blev forelagt for Europaudvalget fredag den 12. oktober 2001.

Reduceret moms på arbejdskraftintensive tjenesteydelser

1. Baggrund

Rådet vedtog den 22. oktober 1999 direktiv 1999/85/EF til gennemførelse af henstillingerne – navnlig Wien-strategien for Europa – fra Det Europæiske Råd, der blev afholdt den 11. og 12. december 1998. Dette direktiv medførte visse ændringer i sjette momsdirektiv, således at medlemsstaterne forsøgsvis fik muligheden for at anvende nedsat momssats på visse arbejdskraftintensive tjenesteydelser. Formålet er at give de medlemsstater, som ønsker det, mulighed for at afprøve, i hvilket omfang en lempelse af momsen på denne form for tjenesteydelser vil fremme jobskabelsen og begrænse undergrundsøkonomien.

Medlemsstater, som ønskede at gøre brug af denne mulighed, skulle informere Kommissionen herom inden den 1. november 1999.

I henhold til artikel 28, stk. 6, i det sjette momsdirektiv kan der således forsøgsvis indtil den 31. december 2002 anvendes en nedsat momssats på arbejdskraftintensive tjenesteydelser. De medlemsstater, der har anvendt sådanne nedsatte satser, skal inden den 1. oktober 2002 udfærdige en evalueringsrapport med en vurdering af, hvor effektiv foranstaltningen har været især med henblik på jobskabelse.

Kommissionen skal på dette grundlag og inden den 31. december 2002 forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en samlet evalueringsrapport, der eventuelt kan ledsages af et forslag om endelig fastsættelse af momssatsen for arbejdskraftintensive tjenesteydelser.

Kommissionen har nu foreslået, at ordningen forlænges med et år, jf. KOM (2002) 525 vol. I og II. Kommissionen begrundet forslaget med, at der ikke er tid nok til at kunne udarbejde en samlet og grundig evaluering af de nationale rapporter i overensstemmelse med retningslinjerne i direktiv 1999/85/EF.

Kommissionen foreslår derfor, at tilladelsen forlænges med et år til senest 31. december 2003. Forlængelsen vil give de ni medlemsstater, der i øjeblikket anvender en nedsat momssats på arbejdskraftintensive tjenesteydelser, mulighed for at anvende ordningen endnu et år på de hidtidige betingelser, uden at ordningens anvendelsesområde hverken ændres eller udvides.

2. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Her er udelukkende tale om en forlængelse af den tidligere ordning med et år. Tidligere har man, i relation til nærhedsprincippet, vurderet forslaget således: For at sikre, at forsøgsordningen ikke indebærer konkurrenceforvridning EU-landene imellem, ses denne bedre at kunne gennemføres

på fællesskabsplan ved en fælles retsakt end alene af de enkelte medlemslande.

Forslaget er ligeledes i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet: Medlemsstaterne vil, ved en forlængelse af ordningen med ét år, forfølge formålet at opnå en mere grundig evaluering fra Kommissionen af forsøgsordningens virkninger. En sådan evaluering vil efter det foreliggende ikke kunne foretages, såfremt ordningen skulle evalueres på nuværende tidspunkt.

3. Formål og indhold

De gældende regler, som der fremsættes forslag til forlængelse af med et år er, at de medlemsstater, som anvender det, kan fortsætte med et forsøg med en momslettelse i forbindelse med arbejdskraftintensive tjenesteydelser.

Herved forstås ifølge direktivet:

1. Småreparationer:
 - cykler
 - sko og lædervarer
 - beklædningsgenstande og linned (herunder reparation og ændring)
2. Reparation og renovering af private boliger, bortset fra materialer, som udgør en betydelig del af værdien af den leverede tjenesteydelse.
3. Vinduespudsning og rengøring i private husholdninger.
4. Pleje i hjemmet (fx hjemmehjælp og pleje af unge, ældre, syge eller handicappede).
5. Frisørvirksomhed.

Begrundelsen for at satsnedsættelsen begrænses til en på forhånd fastsat periode, som nu foreslås forlænget med et år er, at en sådan målrettet nedsættelse af momssatsen ikke er uden fare for det indre markeds rette virkemåde. Foranstaltningens forsøgsvisе præg nødvendiggør, at de medlemsstater, der har iværksat den, samt Kommissionen nøje evaluerer dens følger for beskæftigelsen og dens effektivitet.

De medlemsstater, der anvender de nedsatte satser kan få lov til at anvende dem på to af de opregnede tjenesteydelser og i undtagelsestilfælde på højst 3 af de ovennævnte kategorier.

De pågældende tjenesteydelser skal overholde følgende betingelser:

- a) de skal være arbejdskraftintensive
- b) de skal i stor udstrækning leveres direkte til de endelige forbrugere
- c) de skal være overvejende lokale og må ikke skabe konkurrenceforvridning
- d) der skal være en snæver forbindelse mellem den prisnedsættelse, der følger af satsnedsættelsen, og den forudsigelige højere efterspørgsel og bedre beskæftigelse. Anvendelse af en nedsat sats må ikke bringe det indre markeds virkemåde i fare

Forsøgsordningen anvendes af Belgien, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Luxembourg, Holland, Portugal og UK. Disse lande er i høj grad indstillet på, at der bør være bedre tid til evalueringen og ser derfor gerne, at ordningen forlænges med et år.

Den reducerede momssats på de arbejdskraftintensive tjenesteydelser skal være minimum 5 procent af beskatningsgrundlaget, hvorimod normalsatsen er minimum 15 procent. Denne minimumssats svarer til den almindeligt gældende *reducerede* sats i sjette momsdirektiv.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Forventet høringssvar fra Europa-Parlamentet den 21. november 2002.

5. Gældende dansk ret

Danmark har ikke gjort brug af muligheden for at anvende nedsatte momssatser på arbejdskraftintensive tjenesteydelser.

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Ingen.

7. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Lovforslaget har ingen samfundsøkonomiske konsekvenser, da Danmark ikke gør brug af forsøgsordningen.

8. Høring

Forslag til forlængelse af direktiv og beslutning har ikke været i høring.

9. Tidligere forelæggelser

Grundnotat oversendt den 11. oktober 2002. Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.